

DOMOLJUB

ŠTEV. 43.

V L I U B L J A N I D N E 26 OKTOBRA 1932

LETO 45

Cena 38 Din za celo leto, Za inozemstvo 60 Din, Posamezna številka 1 Din. V inseratnem delu vsaka drobna vrstica ali nje prostor 10 Din. Izhaja vsako sredo. Spisi in dopisi naj se pošiljajo Uredništvu »Domoljub«, naročnina reklamacije in inserati Upravištvu »Domoljub« v Ljubljani.

Telefon uredništva: 2540.

Telefon uprave: 2992.

Kristus Kralji

Nekaj misli za prihodnjo nedeljo.

Leta 1495. je goreč pridigar in spokornik Savonarola svetoval prebivalcem mesta Florence, naj si izberejo Kristusa za svojega kralja. Nihče se ni zmenil za pridigarjeve besede, vse je živelo v veselju in razuzdanosti. Kdo bo ob takem premišljeval resne stvari! ... Ko pa so se leta 1527. bližali mestu nemški vojaki, ki so ropali in divjali po deželi, tedaj so se Florentinci spomnili Savonarolovih besed — in kar je pred 32 leti večina meščanov zavrgla, to so potem isti meščani na ves glas odobrili. Nad velikimi vrati občine so dali napisati: »Jezus Kristus si je florentinsko ljudstvo z javnim sklepom izbralo za svojega Kralja.« Še dandanes se blesti ta napis prav na istem mestu, zakaj do sedaj ga ni še nihče preklinal, nihče ga ni razveljavil.

To, kar so dali florentinski prebivalci napisati pri vходу v svojo občinsko hišo, to bi moralo biti zapisano na glavnih poslopjih vseh mest in vasi, to bi moralo biti vklesano nad vrati sleherne hiše v mestu in na deželi. Pa to še vse ne bi bilo zadosti, dokler si ne bo vsak posameznik globoko v srce zapisal: »Kristus je moj kralj in moj najvišji Gospod, njemu hočem živeti, po njegovi volji se hočem ravnati.« Le kadar se bo to uresničilo, takrat bo človeštvo izpolnilo svojo nalogo, ki mu jo je dal nebeški Oče, in šele takrat bo zavladala na svetu prava sreča, ki si je vsi tako želimo in ki smo je vsi tako zelo potrebni.

Vsaka doba ima svoje potrebe, svoje sončne in senčne strani. Nikdar niso živeli ljudje brez dela in trpljenja in vedno so užili tudi nekaj vsaj nekaj veselja in radosti. Vsak čas ima pa tudi svoje ljudi, od katerih Bog zahteva posebnih dejanj in jim daje za to seveda tudi posebne sposobnosti, posebne milosti. In vsaka doba mora izvršiti svoje delo, ako hočemo, da bo šlo življenje nemoteno in brez prevelikih pretresljajev po svoji poti.

Tako bi moralo biti in tako bi bilo, če bi vsak v svojem srcu, v svoji duši nosil one besede, ki sem jih malo prej omenil. A žal, da tako ni, in zlasti o polpretekli in o sedanjih dobi se zmerom bolj zatrjuje, da ni docela izpolnila svoje naloge in da se celo čedalje bolj obrača od nje, obrača od svojega večnega Stvarnika in Kralja Kristusa. Zato pa je današnji svet žalosten in takošno duhovno in telesno revščino, zato je v resnici podoben onemu osemintridezletnemu evangelijskemu bolniku, ki je ležal pri vodnjaku in vzdihnil proti Jezusu: »Gospod,

na vsem širokem svetu nimam človeka, ki bi me dejal v kopel, ki bi mi pomogel...« Tako zapuščeno in brez moči ječi in kliče današnje človeštvo. Sicer se oglašajo taki, ki se trudijo in mu več ali manj iskreno skušajo pomagati. Pa kmaj zacelijo eno rano, se odprejo dve, tri druge, še hujše, še bolj boleče... Ti zdravniki človeške družbe hočejo zdraviti samo s človeškimi sredstvi, brez ozira na Boga, na Kristusa in na njegovo božjo moč. In v tem je glavna krivda današnje mizežije, v tem je naša napaka, ker smo pozabili, da nam more pomagati na noge samo oni in isti Kristus, ki je rekel 38 letnemu bolniku: »Vstani, vzemi svojo posteljo in hodi!« Da, edino, če priznamo Kristusa za svojega Kralja in živimo po njegovih zapovedih — seveda z pomočjo njegove milosti — edino v tem je naša sreča, naša rešitev.

Kristus je Kralj in hoče biti gospodar naših duš, naših misli, želja in dejanj! Kristus je večni Bog in Kralj nebes in zemlje, angelov in svetnikov, naš Odrašenik in Gospod. Ki nas bo prišel nekoč soditi in bo vsakemu poplačal po svojih delih. Kristus tudi takrat ni nehal biti Bog in vsemogočni Kralj, ko je zaradi nas in našega zveličanja prišel iz nebes in vzel nase podobo hlapca. Da, niti tedaj ni nehal biti Kralj vesolja, ko je bilo njegovo žezlo sramoten trs, njegov prestol še sramotnejši križ in njegova kraljevska krona iz trnja spletena. In ravno v tistih strašnih urah trpljenja je z lastnim zgledom potrdil zapoved, ki naj velja v njegovem duhovnem — ne zemeljskem! — kraljestvu. Ta najvažnejša postava v Kristusovem kraljestvu pa se glasi: »Novo zapoved vam dam: ljubite se med seboj! Kakor sem jaz vas ljubil, se tudi vi med seboj ljubite. Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, ako boste imeli ljubezen med seboj!«

Kratka je ta postava in preprosta, a če to izpolnimo, smo storili dovolj, smo storili vse! Ljubezen, ki brez nje vse skupaj nič ne poma, kakor pravi apostol sv. Pavel. Pa prava, nadnaravna mora biti ta ljubezen med kristjani in kakor piše isti apostol, biti mora potrpežljiva, dobrotljiva, ki vse opraviči, vse veruje, vse upa, vse prenaša, ki ni nevoščljiva, se ne da razdražiti, ne misli hudega in ki nikoli ne mine... Vidite, nekaj takšne ljubezni imajo naše matere do svojih otrok, in takšna ljubezen je bila tudi med Kristusovimi učenci in med prvimi kristjani, ki so se vsi brez razlike imenovali bratje in so se jim pogani čudili, rekoč: pogledajte, kako se ljubijo med seboj. Ako ho-

čemo biti torej vredni nasledniki svojih prednikov v kraljestvu Kristusovem, ako hočemo biti vredni člani svete Cerkve, ki ji je Kristus Glava in mi njegovi udje, potem nam ne ostaja drugega, kot da se z vsem srcem oklenemo vrhovne zapovedi v Kristusovem kraljestvu. Ljubezen, vdana in nesebična ljubezen do vseh! Samo na ta način bomo potem svetu zopet pokazali, v čem je njegova rešitev in blagoslov, samo na ta način bomo svetu iznova prinesli Kristusa Krilja, ljudi pa privedli k Njemu, od katerega imamo vse.

Kristus Kralj je in ostane srce človeškega rodu, njegova prava in edina domovina, kjer naša duša najde pravi mir in zadovoljstvo. Vse drugo je lažljivo in prevarljivo! Zato vidimo eno samo pot k rešitvi iz vsake, tudi današnje zmede in siromaščine v Njem, ki je Pot, Resnica in Življenje in ki je rekel: »Nebo in zemlja bosta prešla, moje besede pa ne bodo prešle!«
Jože Gregorič.

Grobovi govore

Tudi grobovi govore in oznanjajo, kakšna je stopinja naše srčne izobrazbe. In celo leto govore, ne samo sedajle, ko se bliža vseh mrtvih dan.

Lepa hčerka matere srčne izobrazbe je namreč hvaležnost. In ta hvaležnost ima svojo besedo tudi na grobovih. Pa ne mislim, da jo ima v košatih in bahatih spomenikih, ali da jo ima v zlatih črkah in napisih, ali da jo najdete v imenitno zidanih grobnicah; ne, ne! Sicer bi moral trditi, da poznajo hvaležnost samo bogati, samo taki, ki premorejo kljub vsem krizam še vedno najmanj sto do dvestotisoč, dinarjev namreč. In spet bi moral trditi, da siromašno ljudstvo ne pozna hvaležnosti. Prva kakor druga trditev bi bila napačna in krivična.

Toliko pa rečem, da tisti grobovi, ki jih celo leto prerašča trava, molče oznanjujejo pozabljivost in nehvaležnost domačih. Prazna je tista beseda, da mrtvi od lepo ozaljšanega, s cvetjem posajenega groba nimajo ničesar. Imajo, imajo, pa še veliko imajo. Večletna skušnja me je naučila, da je res, kar bom zapisal: S cvetjem olepšan grob — mnogo molitve; — zanemaren grob — malo molitve. In tako je seveda tudi z drugimi dobrimi deli za pokojne.

Pokopališče je svet kraj. Ze svetost kraja zahteva tudi njegovo lepoto. In čut za lepoto je tudi dobro znamenje in neprevarljivo merilo za stanje srčne izobrazbe. Lepota mora vladati na tem svetem kraju. Za lepoto potov in steza, javnih križev in spomenikov bo že

srbela župna cerkev ali morebiti občina, lepota grobov naj pa bo skrb domačih. Nič ni nam zoper to, ali sade in lepšajo grobove sami ali morebiti po drugih, zanesljivih osebah, važna skrb nam bodi lepota naših pokopališč. Stroški za nekaj cvetja na grobovih in za skrb, da cvetja ne bo zadušil plevel, ne bodo tako ogromni, da bi morala dotična družina za lakoto umirati ali pa samo neslan krop jesti in piti.

Torej več cvetja na pokopališču! A kakšnega? Najlepše za moje oko je bolj nizko, pritično cvetje in ki kolikor mogoče celo leto cvete. Če ne cveto vse cvetice, pa naj jih cvete samo nekaj, ostale pa bodo delale za oko vedno prijetno zelenje. Sicer vam bo pa vsak vrtnar rad in z veseljem nasetoval, kakšno cvetje spada na grobove in kakšno ne. Srednje velike vrtnice cvetice še tudi spadajo tja, košato in veliko grmovje in pa cvetje, ki kmalu izgubi svojo lepoto (n. pr. potonike) pa ne spada na grobove. Nekje sem videl velikanske, precej nad meter visoke, sicer večletne cvetice, pa sem jih obsodil. Res se daleč vidijo, ali prvi vihar jih bo nagnil in polomil, morebiti jih bo vrgel še na sosedne grobove in s tem napravil mnogo opravičene nevolje.

Lepo okrašeni in s cvetjem oplešani grobovi molče oznanjujejo sveto tisto ljubezen, ki je tudi smrt ne more zamoriti in ki je vode ne morejo pogasiti. Neokrašeni grobovi pa pričajo in oznanjujejo deloma nehvaležnost, deloma malomarnost.

Iz zapuščenih grobov očelov in mater gleda nehvaležnost. Komaj smo čakali, da so jih odnesli iz hiše, pa smo pograbili, kar so nam pustili, morebiti smo se še prav pravo pravdali za njihovo zapuščenost; grob pa — kdo se bo menil za tisto peščico prsti, ko imamo pa toliko dela, da ne vemo, kje se nas glava drži! Zapuščeni grobovi ostalih naših sorodnikov pa so priče naše malomarnosti in brezbrčnosti.

Skoro povsod je že prišlo v navado, da sedajle, v jeseni, pred praznikom Vseh svetnikov oplešajo grobove svojih pokojnih. Nič ne bom rekel, da bi to ne bilo lepo. Kar čedno je za oko, če se kljub mrtvi jesenski prirodi spremenijo pokopališča v lep vrt. Vsaj za nekaj dni. Dokler slana cvetja ne zamori. Ali dokler mrzli jesenski vetrovi ne pogase komaj še živečih cvetov. Skoro bi rekel, da je tako jesensko pokopališče, vse odeto v cvetje, z drevesom pokopališkega križa v sredi kakor nov raj na zemlji. Spominjaj se mrtvih in priporočaj jih usmiljenju Križanega, pa boš živel ti in bodo živel vsi tvoji. Križ vam je drevo življenja.

Ali premalo je, če so naša pokopališča samo za štirinajst dni kakor božji vrtovi, skozi vse ostalo leto pa zanemarjena groblja, neobdelana gmajna, brez vsake lepote in brez vsakega cvetja. Seveda z izjemo tistega, ki ga usmiljeni veter zanese na naše grobove, kakor so mi neke v šoli povedali otroci. Samo regret naj bi se tam košati in morebiti bi mu družino delala kaka napol zahojena in zamorjena marjetica.

Danes živimo v času tekmovalstva. Razni športni klubi tekmujejo med seboj na vse mogoče načine. Umetno plavanje, umetno sankanje, umetno drsanje, vztrajnost v teku, izurjenost v metanju žoge z nogami, tekmovalje na šahovi deski... Moram nehati, ker vem, da vsega tekmovalstva niti imenovati ne vem in ne znam. Vi bi se pa zraven tega naštevavanja počeno dolgočasili.

Ali to je, kar vam hočem svetovati: tek-

PO SVETU

Katoliška cerkev

s Bavorski škofje so govorili. V zadnjem pastirskem listu bavorskih škofov čitamo tudi sledeče: Ni treba posebej poudariti, da važnost katoliškega tiska v sedanjem času ni manjša kot nekaj, marveč je postala veliko večja. Zato zasluži delo katoliškega tiskovnega društva, katoliško dnevno časopisje, katoliški listi in katoliške knjige našo posebno podporo. V katoliško hišo spada katoliški časnik, ne pa protikatoliški list in protikatoliške knjige. Kdor si ne more naročiti katoliškega dnevnika, naj ima katoliški tednik. Naj duhovniki posvečajo posebno pozornost pokrajinskim listom, ki so povsod za nas opora in moč. Od vseh strani se dela na izpopolnitvi ljudskih knjižnic. Duhovščina naj se potruži, da katoličani v tem oziru ne zaostanemo ter da ne bi sovražniki s svojimi podvzletji in ustanovami zasejal plevel na njivo Gospodovo. Veliko knjig in časnikov, ki potujejo od hiše do hiše, iz roke v roko, skrivaj in nosi v sebi mnogo štrupa in nesnage. — Naj bi važne besede šle mimo nas brez opazovanja.

Italija

s Ragne. Posojilca v Vipavi je dobila fašistovskega komisarja. — Bivšega komunističnega poslanca Jožeta Srebrničarja so zaprli. — V goriske zapore so odvedli Marijo Reje iz Tolmina. Jo dolže, da se je sestajala z brati, ki žive v Jugoslaviji. — Se po eno italijansko solo bodo odprli v naslednjih krajih: Komen, Trnovo, Grgar, Ravne, Dobrova, Medana, smrtino, Vedrijan, Col, Ajdovščina, Planina in Zagrad, nadalje Tolmin, Volče, Kobarid, Kamnje, Idrija in Košana. — Po Gorici so nedavno razmetavali letake v slovenskem jeziku. — Granata je zelo poškodovala 5 letnega Mirka Marušiča iz Opatjega sela. — V Zgoniku na Krasu je bilo fašistovsko spominsko drevo že dvakrat posekano, vsled česar so vsi vas grozno strahovali ter pozapri skoraj polovico ljudi. Zdaj so vsadili že tretje drevo v čast Mussolinijevega brata Arnalda in ga stalno čuvata dva fašista, a drevo noče zeleneti. Nad kom se bodo zdaj znesli?

mujte še vi med seboj, kje boste imeli lepše urejeno in lepše s cvetjem zasajeno pokopališče. Grob naj tekmuje z grobom, vrsta grobov naj se skuša s sosedno vrsto, župnija naj se poskuša z župnijo, kje bodo imeli več lepote na grobovih. To bo lepo tekmovalje.

Seveda ne sme biti pri tem tekmovalstvu nič sirovosti, nič zavisti in nevoščljivosti, to tekmovalje naj bi bila nekaka šola v vzgoji čuta za lepoto. Prepričan sem, da to tekmovalje razumete. Včasih slišim tožbo, da sedma božja zapoved še na pokopališču nima miru, ampak da marsikaka lepa cvetka še tam dobi noge in se preseli iz enega groba na drugega, če ne še kam drugam. Tega ne smemo trpeti. Ampak če je letos sosedov grob lepši kakor tvoj, zapomni si njegovo lepoto in prihodnje leto poskušaj tudi ti podobno okrasiti. Ali pa še lepše. Lepšanje grobov s pomočjo tatvine je pa prav tako graje vredno kakor raba sirove sile ali goljufije pri športu.

Vse pa naj se vrši v spoštovanju, v ljubezni in v hvaležnosti do naših pokojnih!

Avstrija

s Drobil. 25 letnico obstoja je praznovalo celovško zdravilišče »Marija Pomagajc«. V tej dobi je bilo sprejetih 8195 bolnikov in izvršenih 6000 operacij. — V Šmarjeti pri Velikovem je umrl osemdesetletni magr. dr. J. Amichal, nazadnje župnik v Zreču pri Celovcu. — Socialni minister dr. Resch je oni teden nenapovedan posetil celovške socialne zavode in iznenadil tudi kmetijsko bolniško blagajno. — Pogorelo je pri Tomažu v Tinjah. — V St. Janžu v Rožu je preminula izvrstna žena Marija Stihova.

Amerika

s Smrti kosi. V Yukonu, Pennsylvaniji, je umrl rojak Frank Bukšec, doma nekje na Štajerskem. Zapušča ženo in tri hčere. — V Pueblo, Colorado, je umrl rojak Jakob Kenik, star 47 let, doma iz Ambrusa na Dolenjskem. — Na Willardu, Wisconsin, v slovenski farmerski koloniji, je umrla rojakinja ga. Mary Dragič, stara 77 let, doma iz Tribue pri Adlešičih na Dolenjskem. V Ameriki je bila 29 let. — V Chicagu, Illinois, je izvršila samoumori s puščico na domu rojakinja Helena Jalovec iz Prejca. Bila je članica Slovenske narodne podpartijske jednote. — V Chicagu, Illinois, je umrl v vodenico in srčno boleznijo rojak g. Alojzij Stritar, star 57 let, doma nekje iz Sentjerške jare na Dolenjskem.

Anglija

s Angleški politik o možnosti vojne. Na nekem zborovanju mednarodne mirovne družbe v Londonu je govoril znani angleški državnik lord George velik politični govor, v katerem je povedal tudi sledeče: »Nihče neče vojne, kar pa še ne pomeni, da je ne bo. Ne se spominjam leta 1914., lahko rečem: Nihče od tedanjih vodilnih državnikov ni hotel vojne, in vendar je izbruhnila.«

Češkoslovaška

s Zadrugištva. Število češkoslovaških zadrug se je od leta 1924 do leta 1931 dvignilo od 14.237 na 17.044. Tudi v času gospodarske krize ni v nobeni panogi zastal razvoj zadrugištva. Po strokah je bilo 7621 kreditnih, 9433 kmetijskih, konzumnih in gradbenih zadrug. Šele v letu 1928 ustanovljene kmetijske prodajne in nakupne zadruge so narasle od 333 na 367 zadrug. Na Češkem je bilo 9475 zadrug v Moravski in Šleziji 4522, v Slovaški 2566 in v Podkarpatski Rusiji 481 zadrug.

s Kako hočejo Čehi stopiti brezposelnosti na prste. Minister za socialno politiko dr. Czech je predložil vladi zanimiv načrt, kako zmanjšati število brezposelnih. Leta 1929. je imela Češkoslovaška samo 35.000 brezposelnih delavcev, dočim znaša danes število brezposelnih že 460.000. Po predlogu ministra dr. Czech bi se brezposelnost znižala na ta način: Delavcem je treba dati delo in je vlada stavila v ta namen ministru na razpolago 145 milijard kron. Na ta način bi mogoče zaposliti 200.000 delavcev. Delovni tednik se naj zniža od 48 na 40 ur. Organizirali se bo posebni sklad za brezposelne, v katerega bodo prispevali v prvi vrsti delodajalci in tudi vlada. Nemške in češke socialistične stranke so se izjavile, da bodo podpirale vse tri predloge ministra za socialno politiko.

Ukrajina

s Usoda Ukrajincev se po svetovni vojni ni izpremenila. Kakor svoj čas poljski, je razdeljen ukrajinski narod med razne države. Poznavalci razmer trdijo, da je vseh Ukrajincev (tudi Rusini jim pravijo) nad 30 milijonov. Največ Ukrajincev je še sedaj v Rusiji pod boljševiško knuto, v Poljski, v Češkoslovaški in tudi drugod. Rusini so, kot Slovaki, tako po

Drobne novice

Sedmorice albanskih »puntarjev«, obsojenih na smrt, je kralj Zogu pomilostil na do smrtne ječo.

Za novega glavnega tajnika Zveze narodov je bil izvoljen Francoz Avenol.

Državnim nameščencem se bo znižala plača, tako pravi nemška vlada.

Argentina bo zopet stopila v Zvezo narodov.

Grška vlada dobi od Anglije premog v zameno za tobak, grozdje in olje.

Bolivija je sklenila, da eno leto inozemstvu ne bo ničesar plačala.

Davek na poslovni promet namerava jo uvesti v Ameriki.

118.200 centov riža je izvozila Italija v prvih letošnjih 7 mesecih. (V Jugoslavijo 15 odstotkov.)

Stoletnico svojega obstanka praznuje letos cigareta.

Cedalje več prostovoljcev za vstop v vojsko se vsled gospodarske krize javlja na Češkoslovaškem.

Francoška vlada Herriota je dosegla uspeh pri zadnjih volitvah v senat.

Belgijska vlada je sklenila, da napravi utrdbe na vzhodni meji.

milo hvalijo

Z novimi pravili fašistične stranke si je pridobil Mussolini vso moč nad stranko in državo.

5.312.000 prebivalcev šteje japonsko glavno mesto Tokio.

115 milijard Din znaša francoski proračun za leto 1933.

Novo češkoslovaško vlado je sestavil češki agrarec Jan Malypetr.

Komunisti in narodnjaki so se zopet spopadli v nemškem Hamburgu.

Mussolini objavlja boljše čase — Madjaron.

Angleško-rusko trgovinsko pogodbo je Anglija odpovedala.

62 mrtvih je zahtevala železniška nesreča v romunskem Temišvaru.

Gospodarsko vojno hoče baje napovedati Angliji voditelj irskega naroda De Valera.

Predsednik svetovne gospodarske konference, ki se bo kmalu vršila v Londonu, bo MacDonald.

1500 lejev debe katoliški škofje v Romuniji. (Šoferji n. pr. pa 2300 do 6900 lejev mesečno.)

Nova belgijska vlada šteje 3 katoličane, pet liberalov, tri krščanske demokrate in enega Flamca.

Več poslancev angleškega parlamenta je zahtevalo od Poljske potom Zveze narodov avtonomijo za poljske Rusine.

Splošno prepoved političnih govorov po radiu je izdala nemška vlada.

**ker je poceni ... zaradi pene
in odlične kakovosti ...
Glavno je cena in izborna
kakovost**

ne zadržne zveze dr. Anton Korošec časnikarje, katerim je dal sledečo izjavo: »Dočim so zabredle mnoge naše banke vsled navala vlagateljev v finančne težkoče, so zadrage, in sicer predvsem zadrage v Sloveniji, skoraj v običajnem obsegu vršile svoje poslovanje. Zato bo danes, ko bo postalo nadvse pereče vprašanje kreditiranja našega kmetijstva, ker je kmet obenem producent in konsument in zelo potrebuje kredita, zadrugištvo izvršilo svojo zgodovinsko nalogo, ker bo omogočilo našemu kmetu, da bo znova mogel postati močan činitelj v našem gospodarskem življenju. Kmet je bil vedno dober plačnik.« — Na vprašanje, kako se bo praktično omogočilo zadrugištvu, producentu, da bo dobil za svoje pridelke odgovarjajoče dohodke, je g. dr. Korošec odgovoril: »Gospodarstvo je treba organizirati na zadrugiški podlagi. Radi tega se bo moral najti temelj za ozko sodelovanje med produktivnimi in konsumnimi zadrugami. V tem slučaju bi odpadla vloga posrednikov, ki samo podražujejo posamezne proizvode, producenti pa nimajo od tega prav nobene koristi. Jasen primer za to je trgovina s svilo, pri kateri trpijo škodo tako producenti kakor konsumenti. Edino korist pri tej trgovini ima samo posrednik.«

d Za vsako stavbno gradbo stavbeno dovoljenje. Po predpisih gradbenega zakona se ne sme graditi nobena nova stavba ne popravljati že obstoječe stavbe brez poprejšnjega gradbenega dovoljenja pristojne občine. Prošnji za gradbeno dovoljenje je treba priložiti polnočajni načrt, načrt gradnje, proračun in tehnični

svojem verskem čuvstvanju kakor po svoji govorici zelo sorodni Slovincem. To vemo vsi, ki smo imeli z njimi opravka v svetovni vojni. Zato homo tudi o Ukrajincih posebej večkrat poročali, čeprav temu velikemu slovanskemu narodu še ni zasijala zarja prave narodne svobode.

Okrog en milijon hl vina bo dala letošnja trgatva v Avstriji.

Obvezno socialno zavarovanje uvede Amerika, če bo zmagal dem. kandidat Roosevelt.

Delnice vojne industrije se v Nemčiji dvigajo, kar je slabo znamenje za mir.

KAJ JE NOVEGA

Zahvala

Podpisani sporoča upravi »Domoljuba«, da je od nje kot naročnik »Domoljuba«, ker mu je pred enim tednom pogorela hiša, prejel podporo 1000 Din. Zato se »opravi »Domoljuba« za njo prav iz srca zahvaljuje. — Franc Rifel, posestnik, Gozd-Laze 1.

Osebnosti

d Srednješolske novice. Profesor dr. Franc Jaklič je premeščen nazaj na drugo državno realno gimnazijo v Ljubljani, odkoder je prišel v začetku tekočega šolskega leta. — Premeščen je dr. Simon Dolar, dosedanj ravnatelj učiteljske v Ljubljani, za ravnatelja realne gimnazije v Kranju.

d 70 letnico rojstva je praznoval g. Dragotin Hribar, eden najznamenitejših zastopnikov slovenskega gospodarskega gibanja v Ljubljani.

d 70 let je dopolnil v Stari vasi pri Bizeljskem ugledni posestnik g. Frece Martin. Bog ga živi!

d Za učitelja v jetnišnici v Ljubljani je bil imenovan učitelj-novinec g. Josip Tomšič.

d 80 letnico je praznoval te dni upokojeni progovni čuvaj g. Leopold Varl v Spesovem selu pri Mariboru. Bog ga ohrani do skrajnih mej človeškega življenja!

Domače novice

d Najboljši dnevnik v Jugoslaviji je »Slovenec«, tako pišejo ob 60 letnici obstoja angleški listi.

d »Slovenec« razpisuje denarne nagrade tudi za Vas! Na letskih, ki jih je v dne 25. in 26. septembra letos trosil po Sloveniji »Slovenec« zrakoplov, so razpisane za Božič lepe denarne nagrade. Razdeli jih »Slovenec« uprava potom žrebanja med svoje naročnike povodom 60 letnega jubileja lista »Slovenec«. Tega žrebanja se pa lahko udeležijo tudi vsak »Domoljubov« naročnik, ako ima letos o Božiču plačano naročnino na »Slovenca« za najmanj tri mesece. Kdor se torej s 1. novembrom naroči na vsakdanjo izdajo »Slovenca« in plača za tri mesece naprej, ima pri tem žrebanju vse pravice rednega »Slovenčevega« naročnika. Prijatelj, posluži se te lepe prilike!

d Nogomet je prepovedalo dijakom ravnateljstvo državne gimnazije v Celju.

d 25 let že plodonosno deluje Šentpetersko prosvetno društvo v Ljubljani. Te dni je društvo proslavilo svoj jubilej z lepo predstavo in slavnostnim obnim zborom. Naj božji blagoslov spremlja društveno delovanje tudi še v bodoče!

d Brez posredovalcev. Ob zaključku zadrugiškega kongresa je sprejel predsednik Glav-

ZA NEGOVANJE TELESA,

za okrepitev udar in obrambo pred obolenjem je Fellerjev Elzastud priznana domače s edstvo in kozmetikum, že 35 let splošno priljubljen. Poskusna steklenica 6 Din, dvojna steklenica 9 Din povsod. Po pošti 9 poskusnih ali 6 dvojnih ali 2 veliki specialni steklenici 62 Din brez daljnjih stroškov pri lekarnarju Feller, Stubička cesta, Elza trg 16, Savska

opis stavbe. Ker v večini naših mest in mestec in trgov ni pooblaščenih inženjerjev, ki bi smeli izdelati potrebne načrte in proračun, da se dobi gradbeno dovoljenje, je gradbeni minister na podlagi čl. 1. zakona o ustroju gradbenega ministristva in njegove zunanje službe odredil: Take načrte in proračune smejo v krajih, kjer ni pooblaščenih inženjerjev, napraviti in jih kot izdelovalci podpisati državni in banovinski inženjerji in arhitekti na tehničnih oddelkih in okrajnih načelnikih po odobritvi okrajnega načelnika. Okrajni načelnik sme to pravico prenesti tudi na šefa tehničnega oddelka in na posamezne inženjerje in arhitekte po odobritvi občinskega sodišča, toda za tako odobrenje je treba prositi za vsak primer posebej. Ta dovoljenja se bodo dajala dotlej, dokler v dotičnem kraju ne bo pooblaščenih inženjerjev. Razen tega ne morejo biti osebe, ki so tako dovoljenje izdale, kadar gre za te načrte, ki so jih dobile v odobritev, člani gradbenih, odborov, a manjša popravila, za katera so potrebne samo skice, smejo podpisati pooblaščenim mojstri, ki ta dela izvrše.

d Davica razsaja v okolici Konjic. Umrlo je že veliko otrok. Ali ni tam okrog nobenega človeka, ki bi pravočasno zahteval cepjenje?

d Nova stavba jeseniške carinarnice je bila te dni izročena svojemu namenu. Tje se je preselil tudi občinski urad.

d Po 40 par kg plačujejo natresena jabolka v okolici Ruš. Ta vrsta sadja se izvaža večinoma v Nemčijo, kjer izdelujejo iz njega marmelado.

d 19.141 oseb dobiva pokojnino, oziroma državno podporo v dravski banovini.

d O ustanovitvi okrajne ubožnice in hiralnice ter bolnišnice za Gorenjsko so se oni dan posvetovali in Kranju župani in obč. odborniki. Da omogočijo ustanovitev bolnišnice, bodo vstavile občine v svoje proračune triodstotno doklado na neposredne davke.

d Telefon bodo otvorili pri državni pošti v brzojavu v Mostah pri Ljubljani.

Med brati Hrvati

d Kurivo so podražili zagrebški trgovci.

d Za 50 milijonov dinarjev drv pokuri na leto Zagreb.

d Za pol dinarja pri kg so povišali cene kruha peki na Sušaku.

d Sreča v nesreči. V Novem Sadu se je te dni vrget pod belgrajski brzovlak 19 letni tišarski delavec Gjuro Žarkov. Padel pa je tako srečno, da je kljub temu, da so šli čez eni vsi vozovi vlaka, dobil le težje poškodbe. Kolesa pa se ga niso niti doteknila. V bolnišnici mu bodo rešili življenje.

d Po dinarju liter ponujajo mošt v Šibeniku.

d Cena moki v Djakovu je približno dva in pol dinarja za kilogram. V trgovini za moko djakovskega veleposesstva so cene moke te: nulerica po 2.60, št. 2 po 2.40, št. 5 po 2.25, št. 6 po 2 in št. 7 po 1.50 Din za kilogram.

d Proti kačjemu piku. Te dni je bil končan v okolici Imotekega in Ljubuškega lov na strupene kače, ki ga je z velikim uspehom vodil upravitelj zdravstvenega doma v Mo-

staru. Nalovili so veliko število mrodrasov in gadov, ki so jih poslali v Nemčijo, kjer jih bodo porabili za izdelovanje cepila proti kačjemu piku. Sedaj se je za to pričel zanimati tudi Higijenski zavod v Zagrebu, ki namerava v kratkem izdelovati tako cepilo.

d Plače dol, živila gor. Z nastopom zimске sezone so se v Zagrebu podražila živila, ki se pred zimo najbolj kupujejo, tako mast, slanina in loj. Mast je veljala v letni sezoni še 7—9 Din, danes velja 14 Din, slanina pa celo 16 Din. Mesarji pa pravijo, da bodo cene še narasle. Kakor pa izjavlja tržno nadzorstvo v Zagrebu, so te cene pretirane in bi mast smela veljati največ 12 Din. Pa tudi cene povrtinini so narasle. — Kakor se vidi, se zagrebški mesarji prav nič ne menijo za zlato resnico, da je »sedanja gospodarska kriza nastala tudi vsled prevelikega bogastva inih in prevelike revščine drugih.«

Družinska Pratika

za leto 1933

je pravkar doliskana in bo odslej

na razpolago

v vsaki knjigarni in večji trgovini.

Kakor vse novejšje letnike
krasi tudi ta letnik

Zbirka krasnih slik

s katero se ne more ponášati
noben drugi slov. ljudski koledar.

Cena Din 5.—, po pošti 50 p več.

Iz naše prestolice

d Narodna skupščina je podaljšala zakon o zaščiti kmetov do decembra 1932. — Narodni poslanec g. Pavlič se je bavil z našo prosvetno politiko. — Pravosodno ministristvo zahteva na podlagi zasebnih tožb, da izroči parlament nekatere poslanca sodišču. Narodna skupščina je rekla: Ne!

d Dušnopastirska služba in vojaška dolžnost. V tej zadevi je izdalo vojno ministristvo dve odredbi: Prva zahteva, da ne more postati nihče duhovnik dokler ne zadošči vojaški dolžnosti; druga odredba tolmaci prvo v tem smislu, da postane lahko po 21. letu starosti, ako je za vojaštvo nesposoben, vsakdo redovnik oziroma duhovnik, mora pa pozneje v služaju, da postane po 21. letu za vojaško sposoben, odslužiti vojaški rok.

d Skoraj tisoč delavcev na cesti. Belgrajsko »Vreme« poroča, da je upravni odbor železarne v Zenici sklenil, da s 14 dnevnim odpovednim rokom odpusti 787 delavcev, ker bo podjetje s 1. novembrom prenehalo z delom. V tej železarni je bilo vsega skupaj zaposlenih 1116 delavcev. Ostali delavci, 229 po številu, ki ne bodo odpušteni, bodo v glavnem opravljali nadzorno službo, da se ne pokvarijo strojne naprave. Ravnatelj te tovarne, ki spada med največje v državi, izjavlja, da odpust tako velikega števila delavcev ne bo imel hudih posledic, ker so to po večini samo kmetje iz okoliških vasi, ki se bodo zopet vrnili na svoja zemljišča.

d 1.304.025 Din šolnine so plačali vseučilišniki belgrajske univerze.

d Bolgarske emigrante (politične begunce) med njimi bivša ministra Stojanova in Atanasova, ki so se hoteli vrniti v Bolgarijo, pa čeprav bi morali takoj v zapor, je bolgarska policija na meji ustavila in jih poslala nazaj v Jugoslavijo.

— Pri išiasu sledi na kozarec naravne »Franz-Josef«-grenčice, zavžite na tešče, izdatno izpraznjenje črevesa brez vseh težav, pridruži pa se navadno prijetno ugodje olajšanja. Zdravniški strokovni listi omenjajo, da učinkuje zanesljivo in prijetno »Franz-Josef«-voda tudi pri pritisku na jetra in debelo črevo kakor tudi pri zatrekljih žilah, haemorrhoidah, prostatalnih boleznih in katarju v mehurju. »Franz-Josef«-grenčica se dobiva v lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Nesreče

d Kozolec je pogorel Leopoldu Stezinerju, posestniku v Gorenji vasi pri Smarjeti.

d Junaku v spomin. Oni ponedeljek so pri Veliki Nedelji ob ogromni udeležbi domačinov pokopali vrliga junaka-mučenika, posestnika Rajha, p. d. Hermana, ki je umrl kot žrtev zločinskega dejanja za posledicami hudih opeklin. Te je dobil pri nesrečnem požaru v Sardinju. Takrat je mož kmalu opazil ogenj pri svojem sosedu Kocipru. Takoj je skočil na delo, da reši, kar se še rešiti da. Vse poslopje je bilo že en sam mogočen plamen, ko je v hlevu žalostno mukala živina. Zasmilila se mu je žival, zasmilil se mu je sosed in je zato skočil v goreči hlev, da odveže in izžene živali. Se je spravil živali čez prag; v tem se je pa udrl strop nad njim, ga hudo zadela, da se je spotaknil in padel. Naenkrat je bil sam v plamenih in je bil prava živa baklja, ki mu nikdo ni mogel pomagati. Z nadčloveškimi močmi si je utrl pot v prostoto, vendar je bilo že tega dovolj. Ves v plamenu se je vrget v travo in se valjal sem in tja, da bi udušil plamen. Toda ob obleke ni ostalo na njem drugega, kakor trak spodnjega perila okoli pasu. Bil je ves opečen in deloma je od rok viselo pečeno meso. V bolnišnici je preminul. Res krasen zgled požrtvovalne ljubezni do bližnjega!

d Kos opeke na glavo. Na dvorišču Mišičeve vojašnice v Ljubljani se je pripetila težka nezgoda mlademu duhovniku Burji Mihui, ki bi v enem mesecu odslužil svoj vojaški rok. Ko je šel v spremstvu tovariša preko dvorišča, mu je s strehe, katero ravno prekrivalo, padel na glavo kos opeke in ga nevarno rani. Prepeljali so ga takoj v vojaško bolnišnico in ga operirali. Upati je, da ostane pri življenju.

d Z gobami ni šale. Upokojeni nadučitelj g. H. Lachner v Koševju je nabrala nekaj gob v bližnjem gozdu in si jih pripravil za večerjo. Sam jih je jedel in še hčerka Frida. Kmalu pa sta začutila oče in hčerka v želodcu strašno krče. Padla sta v omedlevico. Poklicana zdravnika sta zastrupljenima izpraznila želodca. Hčerka se je kmalu zavedla, oče pa je prišel k sebi šele drugi dan. Komaj sta ušla smrti.

Priporočila se prvi slovenski zavod

Vzajemna zavarovalnica
Ljubljana

v lastni palači ob Miklošičevi in Maasnykovi cesti

PODRUŽNICE:

Colje, Palača ljudske posojilnice, Zagreb, Starčević trg 6, Sarajevo, Aleksandrova cesta 101, Split, Ulica XI. palača 22, Beograd, Poincarova 2

Kraljica grozdja

V mestecu Bacharach ob Renu izvolijo sleherno leto ob trgatvi »kraljico grozdja«. Letos je zadela ta ereča dekle, ki je vsa obdana s sladkim sadežem.

Med levi. Eleganten skot »kozi obroč

Odstop Udržala. Fr. Udržal, češkoslovaški ministrski predsednik, je radi bolezenskih ozirav podal ostavko na svoj resor

Novi češki ministrski predsednik

Za novega predsednika češkoslovaškega ministrstva je bil po odstopu Udržala izvoljen Malypetr

Maske proti gripi. S pojavom vlažnega jesenskega vremena se je tudi po Angliji gripa močno razširila. Da bi se ljudje obvarovali pred nalezljivimi bacili, so si nataknili na nos maske z desinfekcijskim vložkom; tem maskam se je medicina nedavnih dni le močno smejala, saj so jih uporabljali že v srednjem veku proti nalezljivosti kuge; zdaj pa so jih resno uvedli v gori imenovani nemece

Planšar se vrata s planine

Prvi planšar se vrača z bavarskih planin v dolino, da si poišče zatočišča preko zime. Sneg je namreč pokril bogate pašnike in Elvins se je morala umakniti v dolinske hleve. S čašo pive proslavlja planšar svoj izredni dogodek — ko gre med ljudi

Dirkal v smrt. Priľubljeni češkoslovaški jezdec preko ovir, štábní kapitán Póler, je na lovski dirki v Pardubicah tako nesrečno padel, da si je dvakrát prelomil lobanjo. Seveda je bil na mestu mrtve. Nesrečník je bil star komaj 33 let. Zapustil je testament, kjer zapušča vse dragocene nagrade (dve polní omari) češkoslovaški konjeníski sóľ. Pokopali so ga na vojnem pokopališču.

MED BRATI V TUJINI

Poročilo iz Francije
(Annemont)

Že mnogo Prekmurcev se je pred leti preselilo v Francijo, da bi si gnotno pomagali in pomagali tudi domačim v domovini. Bog nam daj zdravje in pravo pamet, da bi v tujini ostali zvesti svoji domovini. Tujina je tujina, čeprav nam da skorjo kruha. Kako se je težko ločiti od rodnega doma. V neznane kraje prideš, kjer ne razumeš ne jezika, ne navad ljudstva. Nevarnosti za človekovo poštenje je večje. Koliko naših ljudi se tam zgubi in propade na telesu in na duši. — Zasluzek je sedaj precej slabši kot je bil pred leti. Mi sezonski delavci delamo večinoma na akord. Noč in dan garamo, na dežju in vročini — sedaj pa tudi na mrazu, da bi si vsaj nekaj prislužili za zimo, — se bomo vrnili domov, k svojim družinam. — Prijatelj tukaj nimamo. Samo eden nas vsak teden obišče in lepo pokramlja z nami: naš prijatelj »Domoljub«, kateri me že deset let spremlja doma in v tujini. Potom »Domoljuba« pošiljamo vsem prijateljem v domovini, posebno svojim domačim najlepše pozdrave, — Godina, Berjak, Cigan, Sobocan — Sr. Bistrica.

Pismo iz Argentine
(Buenos Aires)

Dragi urednik! Prosimo malo prostora, da sporočimo svojem in prijateljem, kako se nam godi. Mesto Buenos Aires, kjer smo, je lepo, naše življenje pa ne. Kriza je tudi tukaj strašna. Kako nam je hudo, ko dobivamo od doma pisma naših žena, otrok in in očetov, ki nas prosijo denarja. Kako radi bi jim pomagali, ker vemo, da je tudi doma hudo, pa nam ni moč. Večinoma vsi smo že več mesecev brez dela in zaslužka. Pa če tudi delaš, je plača tako nezadostna, da komaj zdostuje za hrano in stanovanje. Prihraniti si ni moč. Le upanje na boljše čase nas drži po koncu. Že dolgo se pripravljajo merodajni gospodje, da bodo začeli graditi velik predor, kjer upamo dobiti vsi delo in zaslužek. Vsak pa dela na črt, da se bo takoj podal proti domu, kakor hitro bo spravil skupaj denar za pot. — Pri Vas do-

ma je sedaj že pozna jesen, mi pa ki smo na južni polovici zemlje, pa imamo sedaj najlepšo pomlad. — Pošiljamo nebroj pozdravov svojim prijateljem in vsem čitateljem »Domoljuba«: Jože in Marija Mežnaršič, Albin Bobnar, Anton Majer, Al. Zugelj, Miha Zupančič, Jože Papež, Al. Bobnar, Jožef Mehl, Jože Glavič, Janez Turk, Anton Zugelj, Matija Muc, Josip Hrovat, Anton Glavan, Al. Kastelic, Karol Kotnik in Anton Furman — vsi iz naše lepe Dolenjske.

Slovenska Rožnenska bratovščina
(Hamborn)

Dne 9. oktobra smo obhajale 20. letnico naše bratovščine. Ustanovil jo je leta 1912. tedanji g. kaplan Hülsman, ki je sedaj župnik pri Sv. Barbari. Ta gospod se je zaradi nas naučil slovenskega jezika ter nam bil vedno velik pomočnik in dobitnik, posebno sedaj v tem kritičnem času. — Ob štirih popoldne smo imeli najprej službo božjo, kjer nam je g. Hülsman krasno govoril. — Nato smo imeli v dvorani zavoda sv. Neže lepo prireditev. Govorila sta naš voditelj g. Rüping in nato še g. Hülsman. Pevski zbor »Slavček« nam je zapel par pesmic, igralci na odru pa so poskrbeli za obilen smeh. — Več članice praznuje z društvom tudi dvajsetletnico svojega članstva: Jozefa Černeve, ki je bila 12 let predsednica društva, Marija Burnik, naša izvrstna pevka, Marija Šušter, ki se je ob ustanovitvi društva najbolj trudila in še več drugih. Nekatere so se preselile v večnost, ali pa odšle v druge kraje, druge pa zopet pristopile, tako da nas je še vedno lepo število. Ob tej priliki se spominjamo tudi našega prijatelja in rojaka g. svetnika Janeza Kalana, ki je bil tolikokrat med nami in nam toliko lepih nauk dal. Prisrčna mu hvala! — Članice.

Radio

Vsak delavnik: 12.15 Plošče, 12.45 Dnevne vesti, 13.00 Čas, plošče, borza, 17.30 Salonski kvintet, 22.00 Čas, poročila. — Četrtek, 27. okt.: 18.30 Italijansčina, 19.00 Čemu bojazen pred preveliko množino denarja? 19.30 Pogovor s po-

Za nego las samo specialna sredstva!

Svoje žive in nežne lase mušete, če uporabljate v njihovo nego čistilna sredstva, ki so namenjena mrtvim stvarim. Pri takem čiščenju manjka kosmetični dodatki, ki pospešujejo tvorbo las in zajamčijo lasem lepoto, predvsem pa zdravje. Samo ne kakih eksperimentov, ker je vašega najlepšega okrasa, vaših las, za to preveč škoda! Lepe in zdrave lase vam zajamči redna nega s »Črno glavo« in s »Haarglanz Shamponom«, ki hrani vaše lase zdrave in odporne ter jim da tudi prekrasen sijaj. »Črna glava« s stalno prilogo sredstva »Haarglanz« je specialno sredstvo za nego las na podlagi tridesetletnih izkušenj.

slušalci. 20.00 Napake otrok. 20.30 Prenos i Belgrada. — Petek, 28. oktobra: 11.15 Šolska ura. Učimo se varčevati! 18.30 Poglavlje iz zemljepisja. 19.00 Francosčina. 19.30 Gospodinska ura: O domačnosti. 20.00 Proslava obletnice češkega osvobodjenja (prenos iz Uniona). — Sobota, 29. oktobra: 17.00 Salonski kvintet. 18.00 Gimnastične vaje. 18.30 Angleščina. 19.00 Poglavlje iz sociologije. 19.30 Planine in planinci. 20.00 Plošče. 20.30 Moški zbor glasbenega društva »Sloge«. 21.15 Samospevi g. Holečkove. 21.45 Slovenska glasba, izvajal salonski kvintet. — Nedelja, 30. oktobra: 9.30 Prenos cerkvene glasbe iz franč cerkve. 10.30 O strelci. 11.00 Salonski kvintet. 12.00 Čas, poročila, plošče. 15.15 Zgodovina ženskega gibanja. 15.45 Slovenske narodne poje g. Svetozar Banovec. 16.30 Ljudska igra: Polet (Ljudski oder). 20.00 Klavirski koncert Paul Lichtensterna iz Berlina. 21.00 Salonski kvintet. 22.00 Čas, poročila. 22.15 Simfonija B-dur na ploščah. — Ponedeljek, 31. okt.: 18.30 Esperanto. 19.00 Srbhrvaščina. 19.30 Zdravstvena ura. 20.00 Šahovska ura. 20.30 Prenos iz Zagreba. — Torek, 1. novembra: 9.30 Problem razorožitve in vzgoja. 10.00 Prenos cerkvene glasbe iz stolnice. — 11.00 Operni dueti: gg. Jože Gostič in Marjan Rus. 20.00 Prenos iz Prage. 22.15 Salonski kvintet. — Sreda, 2. novembra: 17.30 Otroški kotečič. 18.00 Salonski kvintet. 19.00 Ruščina. 19.30 Karitativno in narodno delo. 20.00 Samospevi gđ. Megle.

RAZNO

Radio in pivo. Zveza nemških pivovarj je več let iskala vzrokov čudnega pojava. V nasprotju z vsemi predvojnimi ugotovitvami je nazadnje odjem piva v sodčih, dočim je narasla, lo število prodanih steklenic. Medtem so trdili gostilničarji slejkoprej, da ima povprečen Nemec neprimerno raje pivo izpod pipe v vrčkah. Naposled se je izkazalo, da je povzročal vse to — radio. Ljudje, ki vzeče doma redno poslušajo radio, seveda nimajo časa za kavarne in gostilne. Pijejo pivo doma in si prinašajo steklenice. Zaradi tega je potrebno vedno manj sodčkov. Zveza pivovarj je sklepala na temelju tega odkritja, da ni pričakovati sprememb v odjemu. Zato je naročila večje število steklenic in ustavila izdelovanje novih sodčkov.

Iz naravestvoja. Mi vsi vemo, da žive na svetu živali, ki imajo »mrzlo kri«. Take živali so n. pr. žabe, martinčki i. d. Mi vemo, da je žaba tudi v najhujši vročini vedno hladna,

Sheehan.

45

MOJ NOVI KAPLAN

»Dobro,« je nadaljeval trgovec, zadovoljen radi njegovega odkritega odgovora, »sicer pa smo se tudi mi lajki temu privadili. Doslej smo neomejeno zaupali v svoje duhovnike —

»In v čem sem jaz izrazil to zaupanje?« ga je ustavil oče Letheby, ki je po strašnem uvodu pričakoval kaj hujšega.

»Dobro, govorili bomo odkrito. Zanašali smo se na vašo častno besedo in nismo zahtevali za svoj denar, ki smo ga vam zaupali, nobenega drugega poročstva. Sedaj smo v hudi zagati, naš denar je šel po vodi in ga bi ga še kdaj videli —

»Morda dvomite nad mojo častno besedo?« je čudovito potrpežljivo vprašal oče Letheby.

»Oprostite, če se predrznemo.«

»Ali naj ponovim svoje vprašanje, zakaj sem deležen te milosti?« je rekel oče Letheby.

»Ponovno ste nam obljubili, da bo ta jadnica začetek blagostanja, sedaj pa je le kup razvalin in nesreče, ki leži nekje na dnu slanega morja.«

»Prekinimo to dolgo prazno zgodbo!« je predlagal drugi. »Ta zadeva glede jadnice je bila ena sama sleparija od začetka do konca in dobro vem —

»Oprostite, gospodje, če bom prav na kratko prekinil ta razgovor in vas prosil, da odidete,« je vstal oče Letheby.

»Prosimo nas, da bi odšli, toda mi ne odidemo prej, dokler nam ne plačate!«

»Kaj? Takole nas boste metali skozi vrata, nas, ki —

»No, gospodje, tu ni prilike, da bi razkazovali svojo neotesanost. Bodite tako prijazni in odidite. Liza, odpi gospodom vrata!« je poklical sužnjino.

»Gremo, toda se bomo kmalu vrnili!« je kričal vodja, ko se je znašel sredi razburjene množice, ki se je zbrala pred hišo. »Kakor Marij (Marij — rimski vojskovodja. Izgovori se enako kot marry — ženin) bomo prišli —

»Katera pa te bo marala, tepec,« ga je pozdravil Jem Deady, ki je kmalu uganil, po kaj so prišli ti nepovabljeni obiskovalci. »Le besedo recite, prečstite, in pometali jih bomo v morje, saj se itak že dolgo niso umili, če bi sodili po njihovih gumbih.«

To je bilo znamenje za pričetek divjih demonstracij. V hipu je bila vsa vas oborožena, možje so grabili po kamenju, žene so letele iz kuhinj in pobrale, kar jim je prišlo v roke. Med glasnim vpitjem so kilkeelski trgovci splezali na svoje vozove in pogнали. Seveda niso pozabili vzeti s seboj bolj ali slabše pripravljenih vzorcev kilronanske faune in flore v podobi pokvarjenih jajc, krompirja in drugih podobnih stvari, ki so si jih pritrkali ljudje pri koslu. Vaščanom vendar ne bo mogel nihče odrekati pravico braniti svoje duhovnike v času preganjanja, toda namera lepo oblečenih gospodov, ki so prišli iz Kilkeela, da ozmerjajo njihovega priljubljenega kaplana, se jim je zdela le prehuda.

Popoldanski sprehod očeta Lethebyja je bil gotovo najhujša ura v njegovem življenju. Nikamor se ni mogel obrniti. Vsaka beseda in vsaka grožnja teh surovežev se mu je znova pojavila v glavi. Morda si bo kdo drznil vso stvar spraviti v javnost. Vedno bolj je rastla v njem težka zavest, da je na vsak način

PO DOMOVINI

Krekova obletnica
(Motnik)

Dr. J. E. Krek, oče slovenskega del. ljudstva ne živi le v svojih delih, ampak tudi v vseh dušah našega ljudstva. Da je to res, je jasen dokaz zelo lepo uspela proslava 15. obletnice Krekove smrti. V nedeljo 16. oktobra se je vršila v prosvetnem domu akademija, ki je nad vse lepo uspela in v Motniku že dolgo ni bilo tako lepe prireditve. Dvorana je bila v ta namen lepo okrašena, na odru pa je bila Krekova slika vsa v zelenju in rožah. Zdelo se je, kot da je sam Krek med nami. Moški zbor je navdušeno zapel pesem »Slovenec seme, mešani pa »O vdova tožna« in »V Gorenjsko oziraj se skalnato stran«. Slišali smo tudi dve zelo lepi deklamaciji: Bršljana ni in Slovenec — Čehu. Sledila je predavanja o Kreku kot očetu in do brotniku slov. ljudstva. Vemo, da bi o Kreku

lahko slišali se marsikaj, da nam pa malo pogledali le to, zakaj nam je dr. Krek tako mil in drag, zakaj nam je še danes težko po njem, za kaj smo mu še danes iz vse duše hvaležni. V ljudski duši je zapisano, kdo čuti z njo. Hvaležna ljudska duša je Kreku najlepši in najtrajnejši spomenik. Člani in članice so z veselo vneto tekmovali pri pripravah za prireditev, reči moramo, da je bila prireditev delo vseh, ki so pokazali svojo ljubezen do nepozabnega dr. J. E. Kreka.

Korak naprej
(Zapogaj)

Nedelja, dne 9. oktobra, je bil lep dan za našo vas. Ta dan se je ustanovila ženska Marijina družba. S tem smo napravili v naši vasi korak naprej. Delo, odnosno dolžnosti družbenice ne bodo prav lahke. Starejše matere bodo imele zares težko delo pri vzgoji doraščajočih,

kakor tudi že odraslih sinov in hčera. Mlajšim materam pa to delo ne bo težko, ker bodo vzgajale mlad, še nepokvarjen rod, po starem pregovoru, ki pravi: Dokler je drevo mlado, se da upogniti, staro se pa raje zlomi. — Naš g. župnik so nam v svoji pridigi dali veliko lepih naukov, katere si ohranimo v trajnem spominu. — Matere, žene, naša naloga je, da se potrudimo z vso močjo izvrševati dolžnosti naših pravih. Kadar bomo videle, da smo dosegle uspehe in da je naša vas lahko v vzgled drugim vsem, bomo šele smele debelo podčrtati, da je bil v Zapogah 9. oktobra 1932 storjen korak naprej.

Znamenita obletnica.
(Škofja Loka.)

Nedavno je uršulinski samostan v Škofji Loki obhajal slovesno 150 letnico, odkar so se naselile redovnice-uršulinke v starem častiljvem grajskem poslopju nad mestom. 150 let in rej že goreče redovnice skrbijo za vzgojo ženske mladine, 150 let že neumorno delajo za umski in srčni napredek naših deklet, 150 let molijo in se zatajujejo izvoljenke božje za svojo in svojega bližnjega večno srečo. Kak blagoslov se je v tej dolgi dobi iz samostana razlival na mesto in okolico! 150 let dobrih del, tako bi lahko s kratko povzeli zgodovino samostana. Koliko hvaležnost je dolžna vsa poštena javnost uršulinkam, ki so tako nesebično skrbjele za njih blagoslov! Nad vse čudno pa je, da se kljub temu še najdejo ljudje, ki so samostane nasprotni in mu hočejo škodovati, celo taki, ki so svoje lastne hčere pošiljali v izvrstno odgojo in nuna. Nehvaležnost je plačilo sveta, toda če je pregrda, pa se še svet zgraža. Toda naj to

PLANINKA ČAJ

Bahovec je potreben mladim in starim za čiščenje krvi in pročiščenje prebavi. Zavitek Din 20- v apotekah.

dolžan plačati teh dve sto suntov. Vedno bolj ga je mučila ta milost. Včasih je obstal in zastrel v morje. »Morska zvezda, Morska zvezda« in skoraj nezavedno je nadaljeval: »Morska zvezda... pomagaj vstati padlemu, ki mora skrbeti za ljudstvo!»

XIX. Naša svetnica.

Vedno bolj pogosto se v teh strašnih dneh v moji glavi pojavlja misel, da očeta Lethebyja ne vzmernja in straši toliko osebno ponižanje oziroma bridka zavest osebne sramote in strah pred nadaljnim razvojem dogodkov, kot vedno pogosteje se povprašujoče prepričanje, da bo njegova napaka vzbudila sovraštvo do vse irske duhovščine. Zavedal se je, kako nepremišljeni in lahkoverni so danes ljudje in prav lahko bi se zgodilo, da bi nekateri sovražniki slabost in nesrečo enega duhovnika naprtili vsem duhovnikom. Že sama misel na to, da bodo čez nekaj let ljudje kazali s prstom za njim in govorili, da je on zgled in voditelj slabe in neprevide irske duhovščine, se mu je zdela strašna. Neprestano mu je šumelo po glavi kako bodo govorili ljudje in poudarjali za njegovim hrbtom: »Ko je oče Letheby napravil vse premoženje Kilkeelskih trgovcev in jih spravil na bobene, ali: »Ali ste že pozabili na Lethebyja, ki je kaplanoval tam nekje na Galwayu in njegove jadrnice, ki se je potopila. In kaj je takrat naredil škof? Poslal ga je drugam. Sedaj bo pa zopet tako naredil.« Vse te in podobne fraze, ki mu jih je govorila domišljija, so mu še bolj težile njegovo — že itak — težko življenje.

Oče Letheby se je v zadnjem času zelo izpremenil. Postal je tih in brezbrizen, na glavi so mu pričeli siveti lasje, obraz mu je obledel in upadel, njegove žive oči so otožno in zamišljeno strmele v svet; skoro bi ga ne spoznal več. Skušal sem mu pomagati,

toda moj trud je bil brezuspešen. Najbolj pa me je bolelo to, da so se oče Duff in njegovi prijatelji popolnoma umaknili in mislil sem že, da so ga pustili na cedilu ter pozabili svoje lepe obljube.

Upal sem, da ga bo vsaj vrnitev gospoda Ormsbyja, ki mu je brzojavil iz Londona, da pride zvečer s soprogo domov, nekoliko poživila in razveselila.

Drugo jutro sem šel takoj po sveti maši v grad. V sprejemni sobi me je pričakoval gospod Ormsby. Opisal mi je svoje potovanje in me opozoril na velike izpremembe, ki so se izvršile v Bittrini duši. Kmalu je vstopila tudi ona, mirna na zunan, toda v sreču obupana in potrta. Vse malenkosti v domači hiši, oprava, očetova soba, njegova obleka, knjige, vrtovi — vse jo je spominjalo na enega — čigar mesta ni bilo mogoče izpolniti v njeni duši in katerega žalostna smrt, saj je umrl nepreviden, ji je vzbujala strašne misli, ki bi morale zlomiti moč vsakega človeka. »Njegova duša! Njegova duša?« To je bila njena največja bol. Ormsby tega ni mogel razumeti. Skušal sem jo potolažiti, ji vzbuditi upanje, toda brez uspeha. Končno sem jo povabil naj gre z menoj na dvorišče, šel sem na mesto, kjer je stal njen oče opoldne poročnega dne in ji ponovil besedo za besedo, ki jih je takrat govoril, njegov kes, vero, sklepe za bodočnost, obžalovanje, ker ni pristopil z njo k svetemu obhajilu in sklep, da bo nadomestil to zamudo prvo nedeljo po njeni vrnitvi. »In tu,« sem nadaljeval, »je stal ko je zvonilo poldan, se odkril in molil z menoj. In vi, mala nevernica, mislite, da naš veliki Oče, ki je imel preštete lase na njegovi glavi, ni poznal najbolj skritih in tajnih misli v njegovem srcu?«

Oddahnila si je nekoliko.

Pojdila k Elizi. Ona bolj ve, kaj je večnost kot vi ali jaz.

in iz tega dejstva so sklepali, da mora imeti žaba tudi v najhujši vročini zelo hladno kri. Ta sklep pa je bil zelo napačen. Profesor Krüger je namreč obseval žabe z ultra-violetnimi žarki in je doznal, da ti žarki veliko bolj globoko prodirajo v »mrzlec« živali kakor pa v človeško telo. Vročina se vsled tega v »mrzlih« živalih zelo poveča, iz navadna žaba se razgreje tako, da bi se morala razpočiti, če je ne bi varovala neka posebna lastnost, namreč močnost, da lahko menja svojo barvo. Kakor hitro namreč doseže notranja toplota pri žabi neko določeno »višino«, izpremeni žival barvo in se na ta način varuje pred pogibalo. Pri navadnem martinčku so opazovali v višini 32°6 metrov še notranjo toploto, ki je znašala 50 stopinj, toplota zraka pa je znašala 8 stopinj. To je dokaz, da »mrzlec« živali niso res mrzle, ampak da so zelo tople krvi.

Najnovejša moda. Najnovejša moda zahteva, da mora imeti moderni ženska nohte na rokah krvavordeče pobarvane. Ali se bo ta moda dr-

dobrih redovnic v njihovem delu ne moti! Od Boga so poklicane, za Boga delajo in le od njega pričakujejo plačila. Vsi pa, ki jih poznamo, vsi tako cenimo njihovo delo in jim ob 150 letnici iskreno čestitamo. — Tri nenavadne smrti smo doživeli v teku kratkih dni. Skoro smo se ustrašili in zaprosili: nagle in nepredvidene smrti, reši nas, o Gospod. — Pripravite se na skrivnostno igro »Sleherneki«, ki jo Prosvetno društvo priredi o vseh svetih. Kaj takega v Loki še ni bilo! Takrat vsi v Društveni dom! — Skoro 500 števil »Slovenec« je bilo prodanih v nedeljo 16. oktobra v Skofji Loki. »Slovenec« je vedno bolj priljubljen in kdor le more, si ga v nedeljo kupi.

Prosvetno delo (Mavčiče pri Kranju)

Začetek prosvetnega dela na deželi se začel po obnem zboru. Pri nas smo ga imeli 25. septembra. Izvoljen je bil z nekaj izjemami stari odbor. — Kot je bilo lani društveno življenje živahno, tako upamo tudi letos. Pri zadnji seji se je ustanovil »Dramatični krožek« in ima že lepo število članov. Začeli smo z rednimi dramskimi, tamburaškimi in pevskimi vajami. Tako da dvorana ni noben večer nezaščena. — V nedeljo, 23. t. m., ob 15 smo priredili P. K. Zakrajškovo igro »Pri kapelici« kot očitno predstavo letošnje igralske sezone. Igra je posneta iz idiličnega kmetijskega življenja, je polna zdravega humorja, ki prepleta tragične prizore. Pred igro je zapel društveni mešani in moški zbor, med odmori pa so krajšali čas tamburaši.

Vzor Domoljubovega naročnika (Čemšenik)

Med našim narodom imamo moze-značaje, ki posebej imajo v kažejo čednosti v dejanju. Dober kot kruh, a značaje kot jeklo, kadar gre za vero in dom. Tak moze-značaj je bil Fr. Lazar, Košnik iz Brezja. Prvotno zvestemu »Domoljubovemu« naročniku v spomin in njegovim tako številnim prijateljem in znancem. Napisali bi o njem lahko celo knjigo, iz katere bi razvideli, da je bil priden kot čebela, skrben, razumen, podjeten gospodar in vedno: ljubezniv, darežljiv, potrpežljiv, šaljiv. Vesel in šaljivost v skrbih in težavah. V zadnji dolgotrajni in težki bolezni je bil potrpežljiv kot lob. To moč je pa zajemal iz molitve in krščanskega življenja.

žala ali ne, še nevedno. Obri pa morajo biti po barvanje s plavo barvo. Lasje morajo biti svetlo rumeni ali pa črni. Obraz je pa menda lahko pobarvan z vsemi barvami, kar jih kaže mavrica... Za barvanje možgan je pa najbolj pripravna barva slame ali pa ajdovice... Ubogez ženske in srečni prodajalci barv!

70 učenih jezikov v Sovjetski Uniji. S šolskim letom 1930-31 so v Sovjetski Rusiji uvedli obvezno šolski pouk. Po sovjetskih podatkih se je načrt splošnega osnovnega pouka v ožji Rusiji izvršil do 97 odstotkov, v avtonomnih republikah SSSR pa do 88 odstotkov. Po vseh osnovnih šolah Unije je bilo 15.540.539 otrok. Od posebnih narodov je obiskovalo šolo: 98 odstotkov ruskih, 99,3 židovskih, 96,6 poljskih, 96,3 bolgarskih in 96 odstotkov grških za šolo podnih otrok. Število učiteljev se je v zadnjem letu zvišalo za 90 tisoč oseb. Po osnovnih šolah Unije se vrši pouk v 70 različnih jezikih.

Čitaj Domoljuba

Neomajno je bilo njegovo zaupanje v Boga. Ko je že gledal smrti v oči je prijateljsko rekel: »Dobrega nisem storil nobenemu (kakšna ponižnost!), hudega pa nisem mogel.« Res predober je bil storiti komu kaj hudega, zato ni imel nobenega nasprotnika. Ni se mu izpolnila srčna želja, da bi bil duhovnik njegov sin, ki je kot dijak umrl. Pač pa je bil uslišan, da je njegov nečak postal duhovnik. Večkrat je bil previden. Dva dni pred smrtjo mu je hči rekla: »Ata, ali želite še jutri prejeti sv. obhajilo?« Nato je odgovoril: »Seveda! Slabega je tako vedno preveč, dobrega pa nikdar dosti.« — Po tem sv. obhajilu je, takorekoč, zapustil ta svet, dokler ga ni smrt za vedno združila z Bogom, kateremu je zvesto služil 76 let. V petek 14. t. m. je pa velika udeležba pri pogrebu dokazala, kako je bil priljubljen in čistan. Plemeniti duši nebesa, čislani družini globoko sožalje!

Prosvetne vesti

(Ježica)

Proslava Slomškove smrti, ki jo je prejšnjo nedeljo priredilo prosv. društvo, je bila zelo lepa. Govornik g. dr. Capuder nam je izčrpno prikazal veliko osebnost Slomškovo. Zlasti je poudaril zasluge, ki si jih je veliki pokojnik pridobil za naš narod kot duhovnik in šolnik. Mladinski in društveni pevski zbor sta nam prav lepo zapela nekaj Slomškovih pesmi. Med sporedno pa so se prijetno vrstile deklamacije Slomškovih pesni in recitacije iz njegovih del. Kakor nam je v uvodni besedi najavil društveni predsednik, se bo v letošnji sezoni vršilo še več takih večerov. — V nedeljo 30. oktobra začnemo dramsko sezono z uprizoritvijo znane ruske komedije »Revizor«. Režijo vodi K. Jeromen, glavno vlogo meščanske poglavarja pa igra Fr. Prescink. Men znan akrobatske trojice, ki je lansko leto s svojimi nastopi v Ljubljani in Mariboru pa tudi drugod po Sloveniji vzbujala splošno pozornost. Sedaj na zimo je akrobatsko ško zamenjal z društvenim odrom. Tudi ostale vloge so v dobrih rokah. Kljub velikim religijskim stroškom ostanje cene vstopnic neizpremenjene. — Pred nekaj dnevi smo pokopali soprogo bivšega šol. upravitelja, sedaj nadučitelja v pokoju go. Leopolda Perko. Pokojnici večni mir, preostali, zlasti g. soprogu, naše sožalje!

Novice

(Prečna)

Malokateri dopisi so brez stokanja o krizi. Mi pa — kaj hočemo. Nekdo je zadnjič na Toplicah povedal, da se nam dobro godi. Torej je dober! Kdo naj misli drugače? Vina imamo precej — kupcev nič; živine imamo še nekaj, precej smo je že poklali in pojedli — drugega živeža je zelo malo —, a kupčije z živino ni. Iz telet se mesarji kar norčujejo. — Tudi pri nas bi mnogi želeli, da bi kdo plačal njihove dolgove, pa se nihče ne najde. — Pretekli teden sta kar dve dobri krščanski materi skoro obenem umrli: Ana Zagore, mati kamnoseškega mojstra v Bršljini in Frančiška Berus, mati gostilničarja v Ločni. V četrtek pa je v Gospodu zaspal J. Jakše iz Dol. Straže, dolgoletni naročnik »Domoljuba«. Bog daj vsem nebesa!

Slovo

(Uršna sela pri Novem mestu)

Iz naše postaje je prestavljen vrl mož, železniški uslužbenec g. Alojzij Krumberger na čuvajnico pri Crnomlju. Njegova gospa Marija je skoraj tri leta vzorno in požrtvovalno vodila petje na koro naše cerkvice in temeljito izobrazila cerkveni zbor. Kljub domačemu delu se je odtrgala in posvetila svoje moči nakažljivim pevkam, ki jo bodo močno pogrešale. Za slovo ji je priredil pevski zbor zadnjo sredo krasno podoknico. Blago gospo bomo ohranili v hvaležnem spominu in Bog jo spremljal na vseh njenih nadaljnjih potih življenja. Nam pa daj in cerkvi vrlo naslednico. — Hvaležni cerkveni pevski zbor na Uršnih selih.

Požar

(Metlika)

Dne 18. oktobra, ko je ura udarila eno, je zatulila sirena, in vrgla ljudi iz postelje. Vse je hitelo v »špitalsko drago«, kjer so plameni že z vso silo zajeli Obermanova gospodarska poslopja. Kmalu so bili na mestu gasilci: domači in iz Rosalnic. Pomoč je bila otežkočena, ker je tam malo vode. Pomagali so si z bližnjim kalom. Treba je bilo predvsem ogenj omejiti, in to se je gasilec posrečilo. Ogenj pa je napravil kljub temu veliko škodo. Pogorela je stara štala s svinjaki ter pod s kaščo. Pogorela je vsa krma, v kašči je pogorelo vse žito. Ostala

»Ali naj povabim tudi Rexa?«
»Seveda!« Odšla je v grad. Kako usmiljen je Bog, ki je pustil, da je na mestu, kjer je bila izruvana stara ljubezen, pravi časno zrasla nova.

»In doktorja Armstronga? On je potoval z nami?«
je zaklicala skozi okno.

»Seveda, saj je on še posebno želel videti Elizeta.«

»Dobro, bomo šli skupaj!«

In šli smo. Kakšen je bil sprejem, tega vam ne bom pravil, povem vam le to, da je bila zame največja želja pogled na ti trpeči bilji, ki sta bogu vdano prenašali svoje trpljenje.

»Samo kratko besedo, oče Dan!« je prosila Eliza ob odhodu. »Nimam vzroka, zakaj bi nasprotovala gospodu Ormsbyju, toda vi ste mi obljubili, da operacija ne bo potrebna.«

»Ne misli na to, Eliza! Saj bosta zdravnik delala zelo nežno in previdno.«

Zdravnika sta ugotovila, da je bilo njeno telo ena sama gnojna rana, celo dlani in podplati niso bili izvzeti. Doktor Armstrong ji je takoj pojasnil.

»Da bi vas mogel popolnoma ozdraviti, tega vam ne upam obljubiti, toda z močnimi zdravilnimi sredstvi in dobro hrano boste marsikaj dosegli. Vaša bolezen ni tako strašna in vaše stanje ne tako obupno, imel sem priliko zdraviti že težje slučaje in sicer s precejšnjim uspehom.«

»Toda ubogo dekle bo hromo in tega tudi jaz ne morem ozdraviti,« je dedel, ko je govoril z menoj.

Vsekakor je bila to vesela napoved. Doktorju Armstrongu je odgovorila samo: »Hvala Bogu!« in pristala na operacijo. Zdravnikove napovedi so se uresničile. Počasi, zelo počasi so izginjale rane in končno sem zopet gledal njeno uvelo čelo in blede obraz, katerega je kazila le rdeča guba poleg nosu,

ki pa bo tudi, kakor je rekel doktor, kmalu izginila. Počasi se ji je vračalo zdravje, sveža kri je zopet zaplala po njenih žilah in pregnala vse bolezenske kapi, lasje so ji zopet rasli in sputali venec okrog njene glave, kateri je izredno duhovna lepota poduhovila poteze in končno sem zopet gledal v tiste lepe, nedolžne oči in obrazek, radi katerega sem jo primerjal z Marijo.

Bittra in Eliza sta počasi odlagali težki križ, ki ga jima je Gospod položil na ramena, a trpljenje očeta Lethebyja je bilo vedno strašnejše in neznosnejše.

Ko so minili prvi neznosni dnevi po obisku kilkeelskih trgovcev in ni dobil od nikjer nobenega obvestila in ne terjatve, je njegovo razburjenje postalo še večje. Vsi so se čudili, kako da so njegovi dobri prijatelji iz Kilkeela mogli pozabiti nanj. Ko je v začetku jeseni dobil od ladjedelniške družbe pismo, v katerem so mu sporočali, da oblasti niso mogle ugotoviti krivde francoskega parnika ter da je zavarovalnica pripravljena vsaj deloma kriti tudi izgubo privatnih upnikov, je oče Letheby še isti dan sporočil to v Kilkeel, vendar ni dobil nobenega odgovora. Kmalu zatem ga je ljubinski zastopnik tovarne v Loughboro obvestil, da je vložil pri sodišču proti njemu tožbo radi neplačanih dolgov. Vse, kar mu je mogel oče Letheby odgovoriti, je bilo to, da je pripravljen na prvi dražbi prodati svoje knjige in pohištvo. Toda to ni bilo dovolj. Zadeva se je vedno bolj vlekla in nekega jutra mi je ves blede prinesel tenak listek, na katerem je bilo zapisano, da se mora njegovo stanovanje zanečati.

»To je konec!« je žalostno vzdihnil. »Pisal sem škofu, naj me pošlje drugam.«

»To je hudo, zelo hudo.«

Kje je vzrok bolezni?

To je najvažnejše vprašanje, kadar nas kaj boli. Na vsak način je zelo dobro, ako imate vedno pri rokah lekarniško zanesljivo domače zdravilo, kakor pravi Fellerjev Elsaffluid, ki se že več kot 35 let uporablja za nego telesa in za obrambo proti mnogim obolenjem. proti revma-

tičnim bolečinam, prehlajenju, za masažo, proti trganju v členkih, bolečinah v križu. Iste ter po vsem telesu Fellerjev Elsaffluid se dobi v vseh apotekah in tozadevnih trgovinah po Din 6.—, Din 9.—, Din 26.—. Po pošti najmanjši paket (9 poizkusnih ali 6 dvojnih ali 2 spec. veliki steklenici) za Din 58.— (dva taka paketa Din 102.— pri lekarnarju Eugen V. Feller, Stubica Donja, ELZATRG 16, (Savka banovina). — Odobreno od Min. soc. pos. in nar. zdr. Sp. br. 565 od 24. III. 1929

je le koruza, ki se še suši pod streho na hiši. Prašiči in kravo so rešili. Gospodar je sedaj pri vojaki. Te dni se bo vrnil domov na žalostno pogorišče. Požiga so osumili gospodarjevega brata, ki je že večkrat grozil, da bo zažgal. Še isto noč so ga zaprli.

Resnica o trgovini (Vivodina)

V »Domoljubu« 12. oktobra je bilo pisano, da so po Vivodini že vse grozdje potrgali. To pa ni odgovarjalo resnici. Trgatev se je v Vivodini začela 12. oktobra. Preje radi deževja niti trgati ni bilo mogoče. Grozdje je zdravo in dobro dozorelo, tako da bo vino boljše kot lani. Na željo Vivodincev radi priobčujemo ta popravek, ker nimamo namena škodovati dobremu glasu njihovega vina.

Čitalnica Kat. prosv. društva. (Celje.)

Odbor Kat. prosv. društva v Celju je sklenil, da ustanovi čitalnico. Cesar ne zmore posameznik, to lahko stori večja skupina ljudi. Danes je enemu človeku težko imeti naročenih več časopisov, če za enega komaj spravimo skupaj denar. Nova čitalnica bo odprta za enkrat vsako nedeljo od pol 8 zjutraj do 12 opoldan. Čitalnica bo otvorena v nedeljo dne 6. novembra. Pravico vstopa v čitalnico imajo vsi društveni člani in tisti, ki jih pripeljejo s seboj člani. V čitalnici bodo na razpolago sledeči časopisi in revije: Slovensce, Delavska Pravica, Slovenski gospodar, Domoljub, Koroski Slovenec, Nova doba, Deutsche Zeitung, Bogoljub, Mladika, Mentor, Glasnik Srca Jezusovega, Kres, Kraljestvo božje, Vigred, Katoliški misijoni, Vrtec, Angelič, Mladi plamen, Preporod, Izseljeniški vestnik, Slovenski čebelar, Planinski vestnik (od Novega leta dalje), Slovenski hmeljar, Slovenski sadjar (od Novega leta dalje), Lučka z neba, Nedelja, Naša zvezda, Mladi junak, Naš rod in Celje z vrtov sv. Franciška. V pisarni v prosvetnem društvu so pa članom na razpolago še sledeče revije: Dom in svet, Ljubljanski Zvon, Čas, Beseda, Časopis za zgodovino in narodopisje, Zbornik za umetnostno zgodovino, Pevec, Cerkveni Glasnik, Slovenski učitelj in Uradni list. Priporočamo vsem našim članom in prijateljem, da se pridno poslužujejo čitalnice, ker bo vsakemu nudila vedno kaj novega. Če bi kateri imel kakšno željo glede naročitve kakšnega lista, naj to sporoči kateremu izmed odbornikov ali pa direktno v prosvetnem tajništvu. Če se bo čitalnica dobro obnesla, bomo uredili tako, da bo odprta večkrat na teden. Čitalnica se nahaja v Domu v fantovski sobi v samostanski ulici.

Prireditve

(Št. Andraž pri Velenju.)

Kat. prosv. društvo priredi v nedeljo 6. novembra ob 5 pop. v Društvenem domu tridejansko dramo »Rožmarin«. Snov igre je vzeta iz svetovne vojne. Ker bo ta prireditve nekaj povsem novega za naš kraj, vabimo vse, zlasti še tiste, ki so okusili kaj je vojno gorje, da se je sigurno udeležijo. Pred in po igri poje domači pevski zbor. Nastopi tudi tamburški zbor s popolnoma novimi komadi. Takoj po igri pa se vrši v Društvenem domu vinska trgatev, na kojoj vse prijatelje poštene zabave iskreno vabimo. — Odbor.

Mrtvaški zvon je zapel...

(Nova Štifta pri Gornjem gradu)

Skoro smo zajokali, ko je dne 15. oktobra mrtvaški zvon zapel svojo žalostno pesem, ko smo zvedeli, da je po dolgi in mučni bolezni v 43. letu starosti zatisnil svoje oči g. Jožef Laznik p. d. Pečnikov oče. Bolezen je prenašal z neverjetno potrpežljivostjo in vdanostjo v voljo božjo. Dne 5. oktobra je bil operiran na domu. Blagopokojnik ni bil priključen samo med nami ampak pornau daleč okrog kot vzoren posestnik in družinski oče. kričanski mož in dober svetovalec vsakomur. Bil je prijatelj katoliškega

časopisja in dobrih knjig, naročnik radio-aparata in je tudi fotografiral. Že pred vojno in sedaj od vojne sem je bil tajnik Kmečke hranilnice in posojilnice v Gornjem gradu. Bil je tajnik pašniške zadruge, občinski odbornik, odbornik krajevnega šolskega sveta in ključar farne cerkve. Njegovega pogreba se je udeležilo veliko ljudi tudi od drugod. Udeležila se ga je tudi šolska mladina z učiteljstvom. Kmečka hranilnica in občinski odbor sta mu poklonila krasna venca. Pevec so mu zapeli par žalostink. Č. g. župnik so v imenu občinstva imeli krasen govor, v katerem so poudarjali njegovo vzgledno življenje, g. župan pa je govoril v imenu odbora. Zvonovi so zapeli zadnjo pesem blagopokojniku, mi pa smo na glas zajokali. — Zahvala vsem, ki so blagopokojnika za časa njegove bolezni obiskovali, za obilno udeležbo pri pogrebu, za krasne vence, pevcem za lepo petje, č. g. župniku in g. županu za tolažilna in krasna govora. Blagopokojniku svetila večna luč, mlado ženo in nederasle otroke pa naj tolaži predobri Bog!

Naše pokopališče (Sostro.)

Prav redko, če hočete stoletno slovesnost smo imeli v Sostrem 9. oktobra. G. knezoški je ta dan nam blagoslovil novo kapelo na novem pokopališču, ki je bilo že pred letom blagoslovljeno. Pročelje nove kapele je zidano v mavriškem slogu, notranjost pa je romanska. — Vsa zahvala za to velikopotezno delo gre našemu delavnemu g. župniku Poljaku, ki se je z mladeniško silo lotil dela in kot mravlja pridno zbiral že dolga leta prispevke. Tako more ob 40 letnici, odkar je nastopil svojo prvo dušopastirsko mesto, z zadovoljstvom pogledati na svoj spomenik sredi lepega sostrškega polja. Dobri Bog in sv. Mihael, ki čuva kapelo in pokopališče, bo blagoslovljal in čuval dobre farane, ki so pomagali gospodu z delom in gmojnimi sredstvi in tako v težkih dneh postavili svojim rajnim dom sloge in ljubezni. 17 odraslih že tam počiva in 15 nedolžnih. — Zadnji teden so zvonovi prav vse dni spet žalosno peli. Tri tako plemenite duše so odhitele k Bogu. Goslinčarja g. Andreja Paternostarja ni več. Najstarejša žena z Zadvora, Marija Trtnik, po domače Osredkarjeva mati, dobra in tako otroško Bogu vdana, je zapustila svoje sirove in hčere in vnuke in vnučinke. Nadse nepričakovano pa je bila smrt ugledne Ivane Gaspersičeve, organizovne žene. Ali ste je videli svečo, kako počiva sebe, da drugim svetlo? To je bila Poljančkova mana. Z mučniško-matersko vdanostjo je prenašala svojo skrito težko bolezen; ni o njej govorila, ne tožila, da ni užalostila svojih sedmih otrok in dobrega moža; pa je tako hitro umrla. Se je bila v nedeljo v društveni dvorani, kjer se je pri prvi prireditvi nasmejela svojim otrokom, ki so nastopili in možu, ki je prvokrat pokazal svoj pevski zbor. Vsa solzna je poslušala svoje — zadnjikrat. V torek, 18. oktobra, ni več valala. Nezvestne tudi skrbni zdravnik dr. Vidmar ni mogel več zbuditi. Zvečer se je lahko še nasmejevala domačin in — odšla. Moški zbor ji je zapel dve žalostinki, ki jih je že poprej naučil mož pokojne — ne siječa, da jih uči za k grobu lastne žene. »Domoljub« z njo izgublja zvesto čitateljico, naše društvo svojo kuharico, potrebni kruha pa svojo tiho dobrotnico. Velikasten pogreb je bil priča, kakšno ženo smo imeli — pa je nismo poznali. Molili bomo za umrlo, domačin pa želimo veliko božje tolažbe in Evljenja po materinem zgledu in naukih.

Naša šola.

(Laze pri Planini pri Rakeku.)

Zadnji »Domoljub« je prinesel iz naše vasi dopis, ki zahteva nekaj odgovora, da se vsa stvar označi v pravi luči in da bo javnost prav poučena. Dopisnik se postavlja z neko naprednostjo, ki naj bi je bila deležna naša vasa s tem, da ima gostilno društvo in menda tudi šola enorazrednico. Hvali se, da ima gostilno društvo lep dom in to enorazrednico. Dopisnik pa ni povedal tega, seveda namenoma ne, kar hočem povedati jaz, ki gledam vso stvar s strogo nepristransko oči. Jaz trdim, da ravno enorazrednica gasilni dom govori o nenaprednosti in nepredanosti, zakaj, zidati tak ga-

Naznanila

n Letošnji jesenski romarski shod pri sv. Antonu v Štangi bo zadnjo nedeljo oktobra, j. 30. t. m. na nedeljo Kristusa Kralja.

Listnina uredništva.

Dopisi, ki so prišli v torek, bodo čakali prihodnje številke.

silni dom v naši mali vasi in pustiti na njem 120 tisoč dinarjev dolga — je-li to razumno in napredno gospodarstvo? Sem pa tudi mnenja kot vačan, ki vso stvar bolj od blizu gledam, da prirejanje veselice s plesom, ki se gode v našem gasilnem domu in to tudi sedaj v sedanjih težkih gospodarskih razmerah, ni napredno in ne modro, da ne govorim o moralni škodi, ki je s tem združena. — In naša šola? To je pa poglavje zase, ki bi o njem lahko veliko pisal. Pa naj bo samo nekaj, da se dopis v zadnjem »Domoljubu« resnično javnosti na ljubo zadostno razsvetli. Dopisnik trdi, da je dalo gasilno društvo na Lazih svoj dom na razpolago za šolo. Ker ne pove, kako je dalo društvo dom na razpolago za šolo, hočem povedati jaz. Dalo na razpolago, a kako? Takole: občina Planina, ki ji gre po zakonu dolžnost in skrb za šolo na Lazih, naj bi najela 120.000 Din posojila in tako plačala dolg, ki ga ima sedaj gasilno društvo na Lazih na svojem, še vedno ne dodelanem domu, občina bi pa potem postala lastnica doma, ki ga čisto nič ne potrebuje. To naj bi bilo prvo posojilo, ki naj ga najame občina. Dalje: treba je dom temeljito prezidati in preurediti za šolo, zato je potrebno za prvo silo 150.000 Din, za toliko vaj je zaprosil posojila krajevni šolski odbor in Lazih banko upravo v Ljubljani; jasno, da bi morala tudi ta dolg kriti občina tako ali tako, nekako potem doklad — torej dolga skoraj 300.000 dinarjev, kar pripominjam, da je dom še v surovem stanju in ne dodelan, in ta dolg naj krije občina Planina v sedanjih časih! Zato noben pameten gospodar ne more potrditi in zato ter semo zato so vsi preudarni občani, proti šoli na Lazih v sedanjih časih. Sicer je pa bankna uprava uvidno odločila, da ne dovoli sedaj nikakega prezidavanja doma za šolo in tudi ne zaprosenega posojila. To je bil odgovor kraj. šol. odboru na Lazih na zaproseno posojilo 150.000 Din. Po vsem tem vprašam, ali se pravi to dati gasilni dom na razpolago za šolo? Tisti, ki je dolg naredil, naj ga tudi plača; občina ga ni! Občina Planina pa, če bo ravno morala oskrbeti šolsko poslopje na Lazih, ga bo oskrbela s kolikor mogoče malimi stroški, ne pa s takim strašnim stotisočaki. — Pripominjam še ponovno, da je dom le za silo pod streho in že daleč ni dokončan in tako naj ga še občina dalje dokončava z novimi tisočaki. Zato in samo zato so mnogi proti šoli na Lazih, ker si nečajo v teh težkih časih nakopati tako groznih bremen, nikakor pa niso načelno proti šoli. Pripominjam še: Vas Laze je oddaljeno od Planine dobre pol ure boda po lepi, ravni cesti brez najmanjšega klanca. V Planini petrazredna osnovna šola. Celo vrsto desetletij so hodili otroci iz Laz v Planino v šolo in je bilo vse v redu. Nekaj teh otrok zavzema celo danes oddaljena mesta v našem javnem življenju. Zato nikakor ni res, da je Planina daleč (pol ure boda, ali je to daleč?), saj je naravnost pred nosom. Edino, kar je res, je to, da nastopi čez cest večkrat povodenj in takrat res ne morejo otroci v šolo, pa tudi to ni tako strašna škoda. Povodenj pa zadnje čase tudi tako pogosto ne nastopa in že nastopi, kmalu izgine, ker se skrbijo za čiščenje odtočnih jam. Zato vsekakor ni tak, nujne potrebe za šolo in to povrh še samo enorazrednico in v sedanjih tako izredno težkih gospodarskih časih. Čul sem celo pametno misel, da bi se na Lazih ustanovila nekako zasilna šola ob časi povodnji in bi kdo izmed učiteljstva iz Logatca ali iz Planine za tistih par tednov prihajal na Laze — to bi bilo še najbolj pametno in skoraj brez vsakih stroškov, sicer pa naj bi otroci hodili v planinsko petrazrednico. Sedaj pa naj sodi javnosti: ali nimajo prav oni, ki se v sedanjih časih ne morejo ogrevati za šolo na Lazih? — Toliko sem smatral za potrebno, da pojasnim.

»Karitas«. Nekateri so žele sedaj prišli do poznanja, da je edino le »Karitas« primerno, najboljše ter popolnoma varno posmrtno zavarovanje. »Karitas« nudi stalno enake mesečne prispevke, možnost odkupa, polnična posojila, brezplačnega zavarovanja otrok, dvojno izplačilo v slučaju nezgodne smrti itd., česar razne samopomočne ustanove ne morejo nuditi. Zahtevajte prospekt! Vzemljna zavarovalnica, oddelek »Karitas«, Ljubljana.

Pesem naših cest

Balada slovenskih izseljencev, ki jo je zložila gospa Antonija Rože, deklamirala pa njena hčerka Pavla dne 28. avg. 1932 na slovesni prireditvi v Tucquegnieux M. A. M., Francija.

Tri lipe visoke
na sredi vasi
so stale ponosno
že tisoče dni.

Šumele so dedu,
očetu sladko,
so dete zavijale
v senco skrbno.

Brezskrbno je rasi
to dete ljubo,
veselo si pesmi
je pelo glasno.

Dorastel je mladenič
je palico vzel,
od lip se domačih
poslovil vesel.

Je romal po cestah,
kaj pesmi prepel:
vso silo mladosti
s seboj je imel.

Ga gleda tujina,
strmi, zaželi.

Na se ga pritisne
in — pije mu kri.

Utiha jo pesmi,
izpija se moč,
spoznanje gre v dušo
neusmiljeno žgoč.

Na lipe pomisli ...
Tja mora nazaj,
tja v lepi, veseli
in mladi svoj raj!

In vstane in roma
čez gore, čez plan.
Do smrti izmučen
priroma v ravan.

Oj ljubka vasica!
— V njej znanca več ni.

Posekane tudi
so lipice tri.

Na trato žge solnce,
da cvetje medli.
Fánt h cvetju se zgrudi
Se dvignil več ni.

Za smeh

V neki vasi so igrali nogomet in na eni strani je bil postavljen za vratarja, ali kakor pravijo, golmana, zelo dolg in suh mladenič. Majhen »Finetelj« je pa ves čas letal za žogo in se pri tem zaganjal v suhega golmana. Ko je bilo temu zadosti, je zavpil: »Čegov je ta pes, naj ga pokliče k sebi.« Zaslišal se je glas iz vrst gledalcev: »Finetelj, pusti in pojdi sem, to niso kosti, ampak noge.

Oče: »Kako pa naj vem, da ne snubite moje hčere samo radi mojega denarja?«
Snubec: »Midva oba riskirava. Kako pa naj jaz vem, če ne pridete morda že čez leto dni na boben?«

»Jaz grem na pošto in se kmalu vrnem,« je dejal trgovec svojemu vajencu. »Bodi postrežljiv in vljuden napram vsakomur, ki pride v prodajalno.« Ko se je po preteku pol ure gospodar vrnil in vprašal, če je bil med tem kdo v trgovini, je fant povedal: »Da, neki gospod je prišel, rekel, naj držim roke kvišku, sam pa je izpraznil blagajno, nato pa odšel.«

Neki slikar je sedel na prevrnjenem čolnu na bregu blejskega jezera ter z vso vneto slikal prelepo pokrajino. Čolnar je dolgo stal za njim in opazoval, kako slikar barva platno na stojalu. »No, ali vam ugaja to,« je vprašal slikar, »skušam, da dobim pravo mešanico barv.« »Saj jo že imate,« je pojasnil čolnar, »malo prej sem namreč ta čoln, na katerem sedite, prebarval.«

Ali vam je znano, da vaš pes vso noč laja?«

»Vem, a zato se vam ni treba prav nič vznemirjati, saj pes čez dan spi.«

Mali oglasnik

Vsaka drobna vrtica ali nje prostor velja za cakra! Dni 5. Naročniki »Domoljuba« plačajo samo polovico ako kupujejo kmetijske potrebitine ali prodajajo svoje pridelke ali iščejo poslov oziroma obrtniki pomočnikov ali vajencev in anrobo.

Novošteena valenca

sprejme Franc Kuna-
ver, Ječica 25. Hrana,
stanovanje v hiši.

Valenca za kolarsko
obrt sprejme
Colman Al Rojska c.
št. 10, Domžale

Ugledna domača za- varovalnica

sprejme delavne
krajevne in okrajne za-
stopnike v vsej Dravski
banovini za pridobi-
vanje življenjskih, po-
žarnih in raznih drugih
zavarovanj. — Ponudbe
na oglašni oddelek Slo-
venca pod »Lep zaslu-
žek« št. 15049.

Kičnik, ki ima veselje
dovršiti se proti
prostemu stanovanju v
vili pod Šmarno goro
sprejme. Pismene po-
nudbe upravi Domol-
juba pod »Vpokojenec«
št. 15296.

Krojaškega vajenca

iščem. — Nastop tvoj.
Hrana in stanovanje v
hiši. Anton Bobnar,
krojač, Dol. Toplice

Radio-zvočnik se po-
ceni
proda ali zamenja za
drugo. — Naslov pove
uprava pod št. 15278.

Apneni prah

vagonska dobava.
Apnenice Mirko Wein-
berger, Zagorje ob Savi

Nov zvon napredal. Vseled nesoglasja z drugim
zvonovi prodamo po nizki ceni popol-
noma nov in nerablen zvon glasu b, teža 272 kg,
ulici 1923. Vsa pojasnila daje kupni urad Marijinega
oznanenja v Ljubljani.

TOVARNA
KONFEKCIJE
STERMECKI
Celje št. 19

IZ TOVARNE
DIREKTNO NA TELO
TO JE POCENI
NAJ VSI VEDO!

Plašč trpežen . . .	Din 190.—
melton . . .	260.—
suknen . . .	350.—
tweed . . .	460.—
rips . . .	550.—

Tovarna oblek STERMECKI, Celje št. 19

Ilustrirani cenik na zahtevo zastoj.

»Ha-ha-ha, babji strahopetec, včeraj sem te videl, ko si si sam žival gumb na tvoj plašč,« je zasmehoval Tine Čeneta, ko sta prišla zjutraj na delo.

»Lažeš,« je zavrnil Čene Tineta.

»Nič ne lažem, ko sem te pa sam videl.«

»Jaz pa pravim, da lažeš, plašč ni bil moj, pač pa moje žene.«

Kdor hoče kupiti šivalni in pisalni stroj na hranilno knjižico, ga dobi pri trdki
IVAN JAK IN SIN
Ljubljana, Gospodarska cesta št. 2.

France jo je ubiral po ulici kar so ga nesle noge, daleč zadaj za njim pa gostilničar. Policaj je vse to opazoval in se smejal. Ko je birt prihitel do policaja mu je očital, zakaj ni onega vjel. »Čemu pa?« je vprašal policaj, »saj mi je rekel, ko je letel mimo, da gre za pijačo.«

»Seveda gre za pijačo,« je odvrnil gostilničar težko sopeč, »liter vina je izpil in nič plačal.«

Usnjate suknjičce

od Din 470 do 600 do-
bavlja

Fr. Zalokar
Mengeš 41.

NALAGAJTE DENAR pri HRANILNICI IN POSOJILNICI V KAMNIKU ŠUTNA 22, lastna hiša

registrirani zadrugi z neomejeno zavezo

Ugodnosti: Jamstvo presega večkratni znesek vseh vlog. Dobro obrestovanje. — Nove vloge vedno plačljive. — Delokrog neomejen.

Podrobnejša pojasnila
ustmeno in pismeno.

L. Mikuž

Ljubljana, Mesni trg 15

Na malo **Dežniki** Na veliko

Ustanovljeno 1839 Telefon 2262

Kdo pa je, komur si se zdaj odkril? — To je moj brivec. Pred pol letom mi je namreč prodal mazilo za rast las. Zdaj pa se mu vsakokrat, kadar ga srečam, odkrijem, da vidi, kakšen slepar je.

Ugoden nakup

Najboljše nogavice, rokavice, srajce, ovratnike, kravate, trikoperilo, dišeča mila in vezenine, vse potrebščine za čevljarje, šivilje in krojače, itd. itd.

po najnižji ceni dobite le
pri tvrdki

Josip PETELINC, Ljubljana

Sr. Petra nasip 7 (za vodo).

SUHE GOBE

plačuje po najvišji ceni.

SEVER & KOMP.

LJUBLJANA

Skrbi Vas zima — Zakaj?

Ko se lahko za mal denar dobro in poceni oblačite. - Izdelu, jemo najboljše gorenjske suhe in konjske odeje. - Prevzamemo volno v delo

Za domače pletenje dobite spredele volne v vseh barvah. - Razvotake izdelujemo pletenine vseh vrst in po najnižjih cenah. Obiščite nas in prepričajte se! Trgovci poseben popust!

PREKLIC

Podpisana Zagar Mina, posestnica v Gorenji vasi, preklicujem in obžalujem vse žaljive govore, ki sem jih širila meseca septembra t. l. o Brauhar Jerici, in si je zahvaljujem, da je odstopila od kazenskega postopanja. — Zagar Mina.

Najtežje čase preživlja danes kmetovalec, mi to vemo, zato smo cene našemu blagu globoko znižali, da vsakomur omogočimo nakup. — Imamo veliko zalogo toplega zimskega blaga po res zelo nizkih cenah

„PRI JURJU“
v Ljubljani, Pogačarjev trg

Ker smo si

še pravočasno nabavili veliko zalogo blaga za jesen in zimo, in to po jako nizkih cenah, opozarjamo ceni odjemalce na zelo ugoden nakup, tako na pr.: sukno za moške obleke in površnike, posebno velika izbira za damske plašče, vsakovrstni moderni pliši, pisani in gladki žamet, barhent, flanela, kontenina, platno za rjuhe, gradl za žimnice, zimske rjuhe, deke, odeje, razna trikotaža, pletene vestje, moderne damske čepice, nogavice itd. itd. Dalje nudimo zelo lepo narejene damske in otroške plaščke, obleke, predpasnike, moške delavne in pražnje srajce, kakor tudi vse vrste damsko in moško perilo, vse lastnega izdelka. Da pri nas dobite najtrepnejše blago, a vkljub temu najcenejše, je že širom Slovenije znano, zato kupujte vsi le pri tvrdki F. L. GORIČAR, „PRI IVANKI“, Ljubljana, Sr. Petra cesta 29.

DENAR

najbolje naložiti

če kupiš stamorenico in druge poljedelske stroje, plug, brano, kotle za kremo in žgjenjkuho, vodovodne cevi in cepalke za vojo in gnojnice, kuhinjsko posodo, čebelarke potrebščine in vso drugo železnino pri tvrdki

Fr. Stupica

monopolna zaloga razširljiv

Ljubljana, Gosposvetska cesta 1

Koruzo novo, popolnoma suho, sposobno za mlev. oddaja po Din 125 ali 5 krom kilo
Fran Pogačnik, Ljubljana, Dunajska cesta štev. 67
nasproti garnice. Pri večjem odjemu ceneje.

Tisoči že ozdravljeni!

Zahtevajte takoj knjigo o moji novi umetnosti prehranjevanja,

ki je že marsikoga rešila. Ona more poleg vsakega načina življenja pomagati, da se beženo hitro preumaga. Nočno znojenje in kašelj prenehata, teža telesa se zviša ter po popolni sezonski bolezen preneha.

Resni možje

zdravniške vede potrjujejo prednost te moje metode in jo radi priporočajo. Čim prej začnete z mojim načinom prehranjevanja, tem bolje.

Popolnoma zastonj in poštine prosto dobite mojo knjigo, iz katere boste črpali mnogo koristnega. Ker moj založnik razpolaga samo

10.000 komadov brezplačno.

Pišite takoj,

zadostna dopisnica na spodnji naslov:

Zbiralnica za pošto:

GEORG FULGNER, Berlin-Neukölln,

Ringbahnstrasse 24., Abt. 488.

KAKOR ONIM KMETOVALEM

ki so kupili pri nas in so z blagom po lastnih izjavah nad vse zadovoljni, tako tudi vam ni treba v mesto, ker dobite v

Drogeriji HAFNER

(Sp. Šiška), Celovška c. 44

vsa zdravilna zelišča, redilna sredstva za dojenčke in živino, strupe za podgane, lisice in druge živali, preparate za uničevanje mrčesa, fini špirit, esence za likerje, ribje olje, obveze in sploh vse, kar potrebujete iz drogerije. Pri nas se počutite kot doma, postrežemo vas uslužno, s svežim blagom in ceneje.

Zgane najboljše okuse

dobite, če uporabljate priznane prvovrstne bakrene kotle za žganje kuhne

tvrdke

Josip Strepel

iz Ljubljane, Za gradom 9 (ob koncu Strelške ulice)

Stalna zaloga, dolgoletne izkušnje, nizke cene, za vsak kotel garancija.

Predno se preskrbite za zimo s pleteninami, pogledajte veliko zalogo pri

Joško Vidic-U

TOVARNI PLETENIN V RADOVLJICI

Nizka cena, prvovrstno blago in velika izbira
Vas bo gotovo začudila

Istotam dobite tudi raznovrstno drugo blago, kakor nogavice, srajce, angleško in čiško blago za moške obleke i. t. d.

Prepričajte se — predno kupite!

Seno in slamo

dobavlja po konkurenčnih cenah Gospodarska zveza, Ljubljana.

DELO

v teh težkih časih se mora še najlažje dobiti z ustanovitvijo domače pletarne. Mi damo vsakomur tokratno delo, ker smo odjemalci za pletenine. Dobavimo prejo in izpletno mnogo tek za pletenje, kar dokazuje mnogo zahvalnic. V slučaju, da bočete delati in zaslužiti, se obrnite po gratis prospekte na tvrdko Josip Kalit, Maribor, Trubarjeva 2, oddelek 4.